

ZPRÁVY

z radnice

53. schůze Rady města Klobouky u Brna konaná dne 10. 6. 2010

Rada města **s c h v a l u j e**

- dodatek č. 1 ke SoD č. 201001101/0171/10/VHS a DS, uzavřený se společností IMOS Brno a.s. a pověřuje starostu města jeho podpisem
- dodatek č. 1 ke SoD č.200809202/0256/09/VHS a DS, uzavřený se společností IMOS Brno a.s. a pověřuje starostu města jeho podpisem
- finanční dar ve výši 2.000,- Kč paní Zdeně Ryšavé, Břeclav za historické oděvy, které byly nabídnuty Městskému muzeu Klobouky u Brna
- poskytnutím chod. dlažby na opravu chodníku před RD na ulici Starohorská čp.327/62, dlažba bude poskytnuta z rekonstrukce ul. Nádražní a provede se kontrola výměry
- prominutí platby nájemného do 7/2010 za nebytové prostory bývalá cukrárna a prodejna knih s podmínkou, že stavební úpravy dokončí tak, aby provoz kavárny byl zahájen na Vavřín. hody v Kloboukách tj. 7.8.2010. V případě, že tato podmínka nebude splněna, bude muset za nájem za měsíc červen a červenec 2010 uhradit
- převedení neinvestiční dotace ve výši 63.960,- Kč, poskytnuté Základní škole Klobouky u Brna, na dotaci investiční
- uzavření Smlouvy o dílo s firmou AUTOKREDIT s.r.o., Sokolovská 7, 793 13 Svobodné Heřmanice na opravu asfaltového povrchu vozovky ul. Příční a Kašnická, za těchto podmínek: – cena 420,- Kč/m², splatnost 30 dnů, záruka 24 - 36 měsíců a pověřuje starostu města podpisem smlouvy
- zpracování žádosti o dotaci na profinancování projektu Úprava Klob.potoka společností Pöry Environment a.s., Botanická 834/56, Brno

Rada města **j m e n u j e**

- a) náhradníka komise pro otevírání obálek pro výběrové řízení „Klobouky u Brna - nový územní plán“ - paní Yvetu Jančovu

- b) hodnotící komisi pro výběrové řízení „Klobouky u Brna - nový územní plán“ ve složení: RNDr. Zdeněk Bobek, Ale-na Zajíčková, Mgr. Petr Hrádek, RNDr. Zdeňka Vlčková, Ing. Jana Baturná, náhradík - Vladimír Trávníček

54. schůze Rady města Klobouky u Brna konaná dne 29. 7. 2010

Rada města **s c h v a l u j e**

- změnu kapacity Mateřské školy Klobouky u Brna z původních 84 dětí na 76 dětí s účinností od 1.9.2010
- výměnu plynového kotle ve služebním bytě v objektu ZŠ na ulici Vinařská 719/29
- umístění vývěsky Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna v prostoru před evangelickým kostelem, přesné místo bude dohodnuto s městem
- Smlouvu o výpůjčce cimbalu na dobu jednoho roku od 1.7.2010 do 30.6.2011 za cenu 5.000,- Kč
- uzavření Dohody o pracovní činnosti na období 1.9.2010 - 31.12.2010 s paní Ludmilou Adámkovou – půjčování knih v Bohumilicích, odměna ve výši minimální mzdy
- kalkulaci ceny otopu pro nebytové prostory v budově Městského úřadu. Pro 2010 je cena za otop 1 m³ ve výši 67,- Kč
- finanční dar „stárkovně“ na přípravu kroužků pro stárky ve výši 10 tis. Kč
- proplacení faktury panu Kamilu Balátovi za práce na přípravě hodovní máje ve výši 2.500,- Kč
- Standardy kvality pro pečovatelskou službu v Kloboukách u Brna: Standard kvality sociálních služeb č. 1 včetně Etického kodexu a Vnitřního pravidla č. 1, Standard č. 2 včetně Vnitřních pravidel č. 2, 3 a 4, Standard č. 3 včetně Vnitřních pravidel č. 5 a 6, Standard č. 6, Standard č. 7 včetně Vnitřních pravidel č. 7, Standard č. 12, Standard č. 14 včetně pravidel pro řešení havarijních situací, všechny s účinností od 1.8.2010

30. zasedání zastupitelstva města Klobouky u Brna konaná dne 29.7.2010

Zastupitelstvo města **s c h v a l u j e**

- Prodej pozemků parc. č. 1109/2 o výměře 3 m², parc. č. 1109/18 o výměře 4 m², parc. č. 1109/19 o výměře 21 m², parc. č. 1109/20 o výměře 3 m² k. ú. Klobouky za cenu 250,- Kč/m² a pozemku parc. č. 1748/21 o výměře 16 m² v k. ú. Klobouky za cenu 100,- Kč/m²

- Darování pozemku parc. č. 2544/134 o výměře 84 m² v k.ú. Klobouky.
- Záměr na prodej pozemků parc. č. 2449/2 o výměře dle GP v Klobouky za cenu 250,- Kč/m², pozemku parc. č. 56/2 o výměře 54 m² v k.ú. Bohumilice za cenu 200,- Kč/m²
- Připomínkové upravené Zadání nového územního plánu Klobouky u Brna a ukládá starostovi zajistit zpracovatele a realizovat zpracování návrhu nového územního plánu Klobouky u Brna
- Celoroční hospodaření města a závěrečný účet města za rok 2009 včetně zprávy auditora o výsledku přezkoumání hospodaření města za rok 2009, bez výhrad.
- Rozpočtového opatření č.2/2010.
- Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo č.200809202/0256/09/VHS a DS
- Zadání vypracování dokumentace pro povolení stavby a realizaci stavby „Úprava Klobouckého potoka v úseku 0,000 - 2,510“, včetně zajištění vyjádření správců sítí a dotčených organizací a vyhotovení položkového rozpočtu, společnosti Pöry Environment a.s., Botanická 834/56, Brno. Cena díla – 148.200,- Kč
- Návrhy smluv, které město uzavře se společností KABELOVÁ TELEVIZE CZ s.r.o., Praha 10, Ruská 8.: „Smlouva o pronájmu sítě televizních kabelových rozvodů za účelem provozování sítě pro distribuci televizních programů, přenos dat, přístup k síti internet, internetovou telefonii a další služby elektronických komunikací“, „Smlouva o odbavování lokálního infokanálu“
- Kalkulaci ceny vody ve výši 27,-Kč za m³ pro obec Velké Hostěrádky s účinností od 1.6.2010.
- Komisi pro vyjednávání se zástupci obce Velké Hostěrádky ve složení – starosta, p. Roman Blanář, p. Miroslav Navrátil
- Počet členů Zastupitelstva města Klobouky u Brna podle §67 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění pro příští volební období 2010-2014 na patnáct členů.
- Zadání stavebních prací na opravu mateřské školy, společnosti FCS s.r.o Klobouky u Brna.

Zastupitelstvo města **p o v ě ř u j e**

- Starostu města jednáním s majiteli RD a objektů v části ulice Masarykova ve věci projednání možnosti vedení kanalizace podél potoka Myjavka
- Komisi ve složení – starosta, p. Roman Blanář, p. Miroslav Navrátil jednáním o ceně za prodej přivaděče do obce Velké Hostěrádky

Ohlédnutí za uplynulým volebním obdobím z pohledu starosty a volebních programů

Na podzim roku 2006 probíhala v Kloboukách u Brna volební kampaň s intenzitou, jakou město do té doby nezažilo. Kandidovalo celkem 5 skupin, názorově odlišných, avšak podle hlavních bodů jejich volebních programů vlastně se stejným zájmem. Pojďme se podívat jak se volební záměry podařilo naplnit z pohledu starosty města.

1. Co se nám v právě končícím volebním období podařilo prosadit/zrealizovat/ ze svých plánů

- Realizace opravy průtahu Klobouk u Brna přes ulice Jiráskova a Nádražní. Oprava silnice byla financována krajem, nové chodníky podél této silnice financovány městem Klobouky u Brna. Rekonstrukce silnice za 55 mil. Kč (kraj), rekonstrukce chodníků 15 mil. Kč (město).
- Rozšíření skládky TKO Klobouky – Martinice a rekultivace zaplněné skládky v témže místě. Veškeré náklady 19 mil. Kč financovány z prostředků města.
- Pořízení hasičské techniky (hasičské auto a vybavení) v částce 6,5 mil. (3 mil. dotace MV a JMK, 3,5 mil. Kč z prostředků města) – mimo volební programy.
- Rekonstrukce hasičské zbrojnice v částce 4 mil. Kč (2 mil. Kč dotace MV, 2 mil. Kč z prostředků obce) a zajištění funkčnosti jednotky SDH (odbornosti členů, školení) – mimo volební programy.
- Rekonstrukce prostor MěSOŠ pro potřeby MŠ v částce 3,5 mil. Kč z prostředků města. Přesunutí MŠ ze staré budovy, která není v majetku obce do upravených prostor v MěSOŠ a zvýšení kapacity MŠ tak, že je pro Klobouky u Brna dostatečná.
- Zavedení internetu do domácností prostřednictvím kabelové televize. Náklady 2 mil. Kč z prostředků města.
- Zavedení digitálního vysílání televize prostřednictvím městské kabelové televize. Náklady 1 mil. Kč.
- Zvýšení dopravní obslužnosti města připojením se do programu integrovaného dopravního systému.

2. Co se nám naopak nepodařilo a zůstane do dalšího období?

- Dokončení kanalizace v horní části města Klobouky u Brna. Podána žádost o dotaci na MZe. Celková částka díla cca 50 mil. Kč.
- Úpravy Klobouckého potoka. V současné době proběhlo územní řízení a zpracovává se žádost o

dotaci na SFŽP. Objem prací cca 10 mil. Kč.

- Úpravy náměstí včetně autobusového nádraží a zámeckého nádvoří. V současné době proběhlo územní řízení a bude se zpracovávat žádost o dotaci. Finanční objem akce cca 40 mil. Kč.
- Silnice, chodník a osvětlení v ulici Wolfova. Je zpracována projektová dokumentace a vydáno stavební povolení. Finanční objem 5 mil. Kč.
- Výměna oken na zámku a oprava fasády při pohledu z náměstí. Je zpracována projektová dokumentace a vydáno stavební povolení. Finanční objem 5 mil. Kč.
- Oprava sokolovny. Je zpracována studie opravy.

3. Co bylo ve funkci nejtěžší?

- Uklidnit vyhracenou situaci mezi členy zastupitelstva, způsobenou nejednotností názorů jednotlivých skupin. To se podařilo jen tak napůl. Relativní klid ve třetím roce období vystřídalo opět napětí ve čtvrtém roce. Snad zase volební nervozita.

4. Co považuji za největší úspěch ve volebním období?

- Realizace rekonstrukce vozovek a chodníků v ulicích Jiráskova a Nádražní.
- Rozšíření skládky TKO.
- Přestěhování MŠ do MěSOŠ a vybudování nových a moderně vybavených prostor pro MŠ.
- Zajištění funkčnosti místní jednotky SDH.

5. Co na závěr?

- Volební období na splnění náročných a hlavně finančně nákladných úkolů je krátké. Než se nový starosta rozkouká a přizpůsobí nárokům kladeným na tuto funkci je polovina volebního období pryč.
- Spokojenost sám sebou ve funkci starosty není úplná. Ne vše se podařilo splnit a některé problémy šly řešit lépe.

Zdeněk Bobek

Chceme dlaždice, s térem jděte ...!!

Autobusové nádraží v Kloboukách u Brna je v žalostném stavu již několik desítek let. Jedná se hlavně o nástupiště pro autobusy linek 541 a 551, tedy do Hustopečí, Velkých Hostěradek a na Velké Pavlovice.

Je to způsobeno tím, že v tomto prostoru byly umístěny kabely vysokého i nízkého napětí, které vedou od transformátoru v ulici Příhon k transformátoru nad sokolovnou. Průjezdy těžkých autobusů vznikaly ve vozovce výmoly, které se hlavně po zavedení integrované dopravy začaly až neúměrně zvětšovat. Projetí osobního auta tímto prostorem se stalo nemožné a autobusy projížděly pouze s největší opatrností. Z tohoto důvodu bylo přikročeno k provizorní opravě havarijního stavu nástupiště. Vzhledem k tomu, že se v budoucnu uvažuje o rekonstrukci celého náměstí a zámeckého nádvoří, byla zvolena metoda opravy, která je co možná nejrychlejší a také nejméně nákladná. Tedy zasypaní a zhutnění výmolů šotolinou a následně překrytím asfaltovým kobercem. Vnímavý občan Klobouk u Brna ví o připravované rekonstrukci náměstí i zámeckého nádvoří. Studie úprav byla dokonce několik měsíců vystavena a mnoho klobouckých občanů se na ní přišlo podívat. Ze studie a nakonec i z připravované projektové dokumentace pro stavební povolení vyplývá, že celé náměstí bude dlážděné. O asfaltovém povrchu se v žádné části náměstí neuvažuje. Asfaltová úprava nástupiště je skutečně dočasně provizorium, které odstranilo havarijní stav. Nabízí se otázka, kdy tedy bude kloboucké náměstí opraveno. V současné době se připravuje projektová dokumentace pro stavební povolení a po jejím dokončení bude o stavební povolení ihned požádáno. Pak se již bude jen čekat, kdy nám bude přidělena dotace na tuto velkou akci, jejíž finanční objem přesáhne 50 mil. Kč. Vzpomeňme si na dobu, po kterou se čekalo na finance k rekonstrukci vozovky v ulicích Jiráskova a Nádražní. Snad to nebude tak dlouho trvat, i když v době krize, kdo ví.

Proč o tom vlastně píší? Někteří občané pravděpodobně nezachytili záměr města s náměstím i s jeho provedením. Svůj dotaz, či názor se však bojí konkrétně vyjádřit a proto se se svou nespokojeností uchylují k anonymnímu nápisu, který většinou vyvolá úsměv kolemjdoucích.

Lidi, kteří jsou s něčím nespokojeni, je mnoho. Někdy mají pravdu, někdy ne. Vše je otázkou diskuze a spolupráce s veřejností. Těm, kteří svou nespokojenost vyjadřují anonymně, a je jich mnoho, se velmi těžce odpovídá. Věřte, že kdyby se v budoucnu podařilo celé Klobouky pozlatit, vyskytne se spousta nespokojenců, kteří budou tvrdit, že část Klobouk měla být stříbrná.

Vyzývám tedy budoucí zastupitele, pokud se vám podaří získat peníze na tuto neobyčejnou akci, mějte na paměti: Chceme dlaždice, s térem jděte ...!!

Zdeněk Bobek

Pečovatelská služba Města Klobouky u Brna

Informace pro zájemce o službu

Zřizovatelem pečovatelské služby (dále jen PS) je město Klobouky u Brna,
PS je registrována na Krajském úřadu Jihomoravského kraje, č.j. JMK 106119/2007 ze dne 13. 08. 2007.

Pečovatelská služba města Klobouky u Brna se poskytuje na území města Klobouky u Brna a v místní části Bohumilice.

Posláním pečovatelské služby je poskytnout pomoc osobám, které se z důvodu věku
nebo zdravotního postižení ocitli v nepříznivé sociální situaci a vyžadují pomoc jiné osoby.

Pečovatelská služba se poskytuje v domácím prostředí klienta na základě jeho individuálních potřeb.

Snahou pečovatelské služby je nabízet a poskytovat služby tak, aby klienti mohli co nejdéle setrvávat ve svém
domácím prostředí. Službu lze kombinovat s péčí rodiny nebo jiného poskytovatele.

FINANČNÍ ODŠKODNĚNÍ

pozůstalým a zdravotně poškozeným osobám při dopravních nehodách

Evropské Centrum Odškodného získává adekvátní odškodné za újmu na zdraví **pro účastníky dopravních nehod a pro pozůstalé po zemřelých**. Viníka nehody, se naše činnost nedotkne. **Neplatíte žádné vstupní poplatky ani případné soudní výlohy.** Evropské Centrum Odškodného získává v průměru **13x** vyšší odškodné než samotní jednotlivci.

Většina poškozených má nárok na adekvátní odškodnění zdravotní újmy, finanční újmy a nákladů s tím spojených. Jde o bolestné, újmu na zdraví, (psychickou újmu v důsledku nehody), ztížení společenského uplatnění, ušlý zisk, náklady na léčení, cestovné, poplatky za léky, lázně, smrt blízké osoby, náklady spojené s pohřbem a dále rentu pro děti, náhradu za poškozené osobní věci apod.

Odškodnění je ještě možné, pokud neuplynuly od data dopravní nehody více jak 4 roky.

Dle statistik pojištěn v ČR je **průměr odškodného 11 900,- Kč** z pojistné události na zdraví **vymáhaného vlastními silami poškozených**. Evropské Centrum Odškodného má za svou aktivní působnost v ČR **průměrné odškodnění** na jednoho poškozeného **154 000,- Kč**.

Odškodnění lze také řešit:

- nemá-li dopravní prostředek povinné ručení, odškodnění se řeší přes ČKP
- byla-li viníkem zvíř (zajíc, divočák, srna)
- je-li viník dopravní nehody neznámý, ujel od nehody apod.
- stala-li se Vám dopravní nehoda v cizině
- byl-li viníkem dopravní nehody cizinec

Kdo s námi řeší odškodné?

- lidé, kterým záleží na výši odškodného
- lidé, kteří nevědí o nároku na odškodné i když nebyli pojištěni
- účastník nehody, který není viníkem a utrpěl vážnou zdravotní újmu
- pozůstalí po mrtvém při dopravní nehodě (dětí, manželé, sourozenci, rodiče a lidé žijící ve společné domácnosti)
- lidé, kteří si vyřídili odškodné sami a nebyli adekvátně odškodněni, nejsou spokojeni
- lidé, kterým záleží na rychlosti vyřízení odškodného

Kontakt na zástupce Evropského Centra Odškodného:

telefon: 776 159 811, e-mail: nehody.odskodne@email.cz

Komu je PS určena:

Pečovatelská služba města Klobouky u Brna poskytuje terénní PS osobám se zdravotním postižením ve věku od 27 let a výše a seniorům.

Komu není PS určena:

Osobám, které nepřistoupí na podmínky smlouvy o poskytování služeb, které PS města Klobouky u Brna provozuje.

PS města Klobouky u Brna může odmítnout poskytnutí služeb:

a) dle zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozd. předpisů, § 91 odst. 3 může pečovatelská služba města Klobouky u Brna odmítnout uzavřít smlouvu o poskytování sociálních služeb v případě, pokud:

- neposkytuje službu, o kterou zájemce žádá
- nemá dostatečnou kapacitu k poskytnutí sociální služby (kapacita k poskytování PS je 60 klientů)
- pokud osobě žádající o poskytnutí PS vypověděla v době kratší než 6 měsíců před touto žádostí smlouvu o poskytnutí PS z důvodu porušování povinností vyplývajících ze smlouvy

b) a dále:

- osobám s akutním infekčním onemocněním
- osobám s duševním onemocněním, jestliže toto onemocnění může ohrožovat osobu samotnou či zaměstnance, nebo jestliže by toto onemocnění neumožňovalo naplnit poslání PS
- jestliže z důvodu bezpečnosti uživatele je třeba vytvořit zvláštní podmínky, které nemůže zajistit;

pokračování na str. 4 ►►

Pečovatelská služba Města Klobouky u Brna

Informace pro zájemce o službu

- zvláštními podmínkami se v tomto případě rozumí potřeba omezení uživatele v jeho pohybu
- osobám, které z důvodu nadměrného požívání alkoholu či návykových látek mají nepřizpůsobivé chování
 - osobám, které nepřistoupí na podmínky smlouvy o poskytování služeb, které PS města Klobouky u Brna provozuje

Pečovatelská služba se poskytuje za úhradu a zahrnuje tyto služby:

- * **pomoc při zvládání běžných úkonů o vlastní osobu 60,- Kč/hod.**
 - pomoc a podpora při podání jídla a pití
 - pomoc a podpora při oblékání/svlékání
 - pomoc a podpora při úpravě zevnějšku (učesání, péče o dutinu ústní ...)
- * **pomoc při osobní hygieně 60,- Kč/hod.**
 - pomoc při koupeli (pomoc se svlečením a vstupem do vany/sprch. koutu)
 - celková koupel (sprcha, mytí těla a vlasů), osušení po koupeli, ošetření pokožky
 - pomoc s výstupem z vany/sprch. koutu, pomoc při oblékání
- * **dovoz nebo donáška jídla:**
 - pro obyvatele Domu s pečovatelskou službou Klobouky u Brna 5,- Kč/úkon
 - pro obyvatele části města Klobouky u Brna 10,- Kč/úkon
 - pro obyvatele místní části Bohumilice 15,- Kč/úkon
- * **pomoc při zajištění chodu domácnosti (úklid) 60,- Kč/hod.**
 - mytí podlah a malý úklid (vynesení koše s odpadky, zametení nebo vyluxování podlah, umytí podlah
 - mytí oken + velký úklid (setřetí prachu, zametení/vyluxování podlahy, umytí oken, vyprání záclon, umytí podlah v celém bytě, umytí podlahy a obkladů v koupelně a na WC)
- * **nákupy a pochůzky (donáška léků) 15,- Kč/úkon**
 - malý nákup
 - donáška léků (vyzvednutí předpisu léků u ošetřujícího lékaře a následné vyzvednutí předepsaných léků v lékárně)
- * **velký nákup (např. týdenní, ošacení apod.) 100,- Kč/úkon**
- * **doprovod (např. k lékaři, na úřady atd. – a zpět) 30,- Kč/hod.**
- * **praní a žehlení osobního prádla, příp. jeho drobné opravy 50,- Kč/1 kg**
- * **praní a žehlení ložního prádla, příp. jeho drobné opravy 50,- Kč/1 kg**

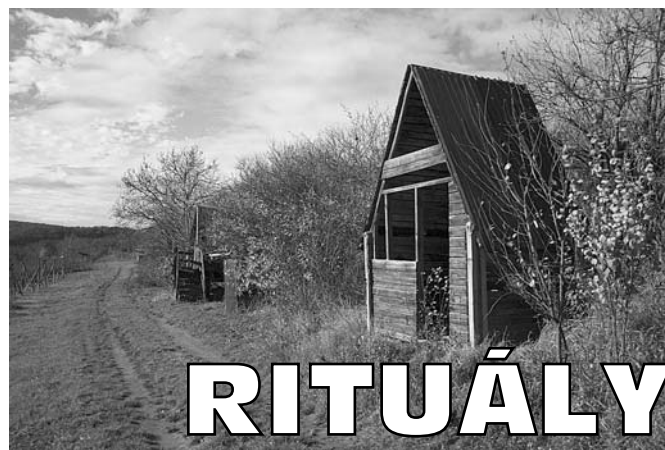
Důležité informace:

- O pečovatelskou službu je nutné požádat na předepsaném tiskopise, který si můžete vyzvednout:
 - v kanceláři u vedoucí sociálního odboru na MěÚ Klobouky u Brna, nám. Míru 169/1, Klobouky u Brna
 - žádost je možné stáhnout z webových stránek města <http://www.kloboukyubrna.cz>
 - žádost může být zájemci na jeho žádosti (i telefonickou) doručena osobně určeným pracovníkem PS.Dle možností a potřeby zájemce pracovník PS žádost se zájemcem vyplní a převezme.
- Pečovatelská služba se poskytuje za úhradu – viz. výše uvedené ceny za vyjmenované pečovatelské úkony. Platba za odvedené služby se provádí vždy v hotovosti ke konci příslušného kalendářního měsíce oproti stvrzení s vyznačenou konkrétní částkou, stvrzení je vystavena na jméno klienta. Platbu od klienta přebírá příslušná pečovatelka, která obnos odevzdá do pokladny MěÚ Klobouky u Brna.
- O poskytování pečovatelské služby, tj. zejména o rozsahu služeb a úhradě za tyto služby, je uzavřena písemná smlouva mezi uživatelem (klientem) a MěÚ Klobouky u Brna, pečovatelskou službou.
- Pečovatelská služba města Klobouky u Brna se poskytuje ve vymezeném čase, a to pouze v pracovní dny v době od 7.00 do 15.30 hodin v domácnostech klientů.

Máte-li zájem o poskytování výše uvedených pečovatelských služeb, nebo se chcete dozvědět bližší informace o možnosti poskytování těchto služeb, kontaktujte nás na telefonním čísle Městského úřadu Klobouky u Brna:

- **519 361 570 (podatelna - spojovatelka)**
- **nebo 519 361 581 (sociální odbor),**
- **nebo osobně na MěÚ Klobouky u Brna – kancelář sociálního odboru (Po + St 7 - 17 hod.)**

KOLIK STOJÍ VYHOZENÝ PES, ANEB STAROSTOVY předhodové pejskoviny

pohanských svátků

V současné době je módou pořídit svému dítěti nějakého miláčka, mazlíčka. K tomu je nevhodnější pejsek, malé štěňátko. Jenže zde vzniká jeden problém. Mazlíček dorůstá podstatně rychleji než naše dítě. Tak se stává, že mazlíček je většinou již po roce docela nevhodná hračka, zvláště pokud se jedná o většího, nebo agresivního psa. Jestliže bydlíme v paneláku ve větším městě a nemáme někoho na venkově, vzniká klasický problém „kam s ním“. Nejsme však takoví barbaři, abychom bývalého mazlíčka odstranili nějakým nechutným způsobem. Jeho život přece může pokračovat i jinde. Proto se mazlíček naloží do auta a vypustí u větší aglomerace, např. Klobouky, Hustopeče, Velké Pavlovice a pod. Na osamělém místě v lese, či jinde, by totiž mohl trpět a zde má šanci, že se ho někdo ujme. Ze zákona je starosta města povinen se o zvíře postarat.

Takto nějak mohla probíhat historie asi roční fenky vlčáka, která se v týdnu před hody objevila na státní silnici u benzínové pumpy a u autoservisu pana Charváta. Fenka vystresovaně pobíhala mezi rychle jezdícími automobily a hledala své pány. Je jen div, že nezpůsobila dopravní nehodu. Na upozornění občanů jsem se snažil zajistit odchyt tohoto psa. Amatérskými silami se mezi stokilometrovou rychlostí projíždějícími automobily psa nepodařilo odchytil. Posléze však bylo nahlášeno, že pes přespává v prostorách bývalého koupaliště. Do tohoto prostoru jsem ve středu ráno přivezl potravu s omamnou látkou, kterou velmi ochotně a zdarma připravil doktor Hradílek. Pes před mým zrakem návnadu pozřel, což pro mne bylo pokynem zavolat odchyťovou službu z psího útulku z Bulhar. Přes veškerou snahu, se pejska odchytil nepodařilo, omámení bylo asi slabé a anabáze pokračovala opětovným pobytem na státní silnici, u Podkovy a jinde v tomto prostoru. Snaha zajistit jinou odchyťovou službu byla neúspěšná. Brněnská městská policie může zasahovat pouze na území města Brna, stejně tak služba v Židlochovicích, Hustopečích a podobně. Všichni můžou zasáhnout jen v obvodu svého města. Zbyla tedy zase jen služba z psího útulku Bulhary, což vzhledem k dojezdové době a akčnímu rádiu psa bylo bezvýznamné. Proto opět ve spolupráci s panem dr. Hradílkem byla připravena další a několikanásobně silnější návnada. Ve čtvrtek ráno však pes již na koupališti nebyl a zanechaná návnada zůstala až do pátku neporušená. Tu jsme v pátek s městským strážníkem odstranili, aby návnadu nepožil jiný pes. Během dopoledne jsem byl upozorněn na to, že pes se pohybuje již v Kloboukách a to v prostoru fotbalového hřiště a ulici Příhon. Přimo na náměstí se obětavým klobouckým občanům podařilo před polednem psa odchytil.

Odchyceného psa jsem nabídl asi 10 klobouckým občanům, avšak nikdo o něj neprojevil vážný zájem. Ba ani ti, kteří můj postup neustále kontrolovali na životním prostředí v Břeclavi, v Bulharech, na policii i veteríně v Hustopečích. Během hodových slavností jsem se tedy stal psovodem amatérem a chodil pejska krmit. V pondělí po hodech jsem pak zavolał do psího útulku a nechal pejska odvézt.

Ptáte se kolik tedy to stálo? Pokud nepočítám svůj čas, který jsem v týdnu před hody mohl trávit příjemnějším způsobem než starostmi o vyhozeného psa, tak tedy za dvojí cestu z Bulhar do Klobouk, do Mikulova k veterináři, za zapůjčení vybavení a za vyšetření a ošetření psa celkem 7 088,- Kč. Je to mnoho peněz? Vůbec ne! Za psa totiž bude naše město platit náklady na jeho pobyt v útulku a to do té doby než si jej někdo nevezme do vlastnictví, nebo dokud pes nepojde. A tato částka může jít do deseti tisíců. Takový je zákon. C'est la vie.

Zdeněk Bobek

V dřívějších dobách lidé zcela podřizovali svůj život ročním obdobím. A jestli si nestačíte všimnout, že jsou Velikonoce nebo nastává podzim, měli byste se jimi nechat inspirovat. Život člověka je složitým procesem vyplněným množstvím událostí, z nichž některé se dotýkají jednotlivce jen povrchně, jiné zase nechávají v něm hluboké stopy. Jedny se rychle ztrácejí z lidské paměti, další neopouštějí člověka do konce jeho života. Člověk jak o individuum nežije výlučně svým osobním životem. Vědomě i nevědomě podléhá vlivům doby, své generace i společenského prostředí. Proto se v každé době lidé podobají více svým současníkům než předkům. U každé generace se osobitým způsobem projevuje „moment vitální síly“, každá má své tempo. Všechny generace jsou však zároveň úzce propojeny.

21. září – Podzimní rovnodennost

Podzimní rovnodennost je oslava sklizně a loučení s létem. S posledních zbytků obilí naši předci vyráběli slaměné panny, které věšeli ke stropu na trám. Byla to prosba Velké matce, aby byla úroda příští rok stejně dobrá jako letos. A protože všeho je dostatek, hoduje se a tancuje.

31. října – Samhain

Nejdůležitějším svátkem keltského roku, který se slavil v noci z jednatřicátého října na první listopad, byl Samhain (Soeun). Konec období hojnosti, světla a tepla a začátek tmy, zimy a nejistoty, to byl ten ideální okamžik k předělu celého roku, proto Samhainem Kelové začínali nový rok. Vedle oslav a hodování nastal ovšem také čas na duchovní složku svátku. Bylo zapotřebí obětovat bohům před nastávající temnou částí roku. Aby se Slunce vrátilo, člověk se dožil nového jara, nebyl hladomor a vydrželi zásoho přes zimu. S koncem roku se také vzpomínalo na ty, jejichž život již skončil. Naši předkové věřili, že v té době se duše zemřelých nakrátko vracejí do našeho světa, do svých rodin a rodin blízkých. Zpátky na zem je přivádí bohyně Hekaté. V oknech zářily svíce, aby mrtví našli cestu domů a na prahy dveří pokládaly koláče s jablky a ořechy, protože vzácné hosty je třeba uctít. Do oken se dávaly vrbové pruty, aby se do nich zapletli zlí duchové. A vedle hořící svíce každý člověk pokládal malý kamínek, který si předtím sám našel. Ten ho spojoval se zemí a nedovolil mu přejít na druhý břeh. V noci jej hodil do ohně a dal tím Hekaté najevo, že zde chce zůstat také příští rok. Celý listopad byl pak zasvěcený vzpomínkám na zemřelé. Až pátého prosince se uhasili všechny ohně a vymetly do posledního uhlíku. Také domácnost se důkladně uklidila. Dnes tento svátek známe jako Halloween či křesťanskou Památku zesnulých.

M. Vičková

Sjezd rodáků a přátel Bohumilic

pod drobnohledem

Bohumilice. *Malá vesnice s nízkým počtem obyvatel a nulovým kulturně – společenským životem. Od počátku roku 2010 to však o Bohumilicích již neplatí. Jak jsme Vás informovali v březnu letošního roku prostřednictvím Větrného mlýna, rok 2010 je pro Bohumilice významný výročí 800 let existence obce a konáním historicky prvního sjezdu rodáků a přátel Bohumilic.*

Přípravy

Co se příprav Sjezdu rodáků a přátel Bohumilic 2010 týče, je zásadní si uvědomit, že celou akci připravilo nově vzniklé občanské sdružení Přátelé Bohumilic. Tedy obyvatelé Bohumilic samotní, lidé bez jakýchkoliv zkušeností v oblasti organizace kulturních akcí, lidé z kulturně mrtvé vesnice. V důsledku tohoto byly přípravy sjezdu rodáků doslova zkouškou ohněm. Lidé se neměli od čeho odrazit. Především chyběly informace o financování kulturních akcí, což byl problém zejména proto, že Bohumilice žádnými vlastními finančními prostředky nedisponují.

Druhým velkým problémem bylo nejisté počasí, protože jak jistě víte, v Bohumilicích není žádný kulturní dům ani sokolovna a pro akci tedy nebylo možné vybrat vhodnější místo konání než je místní fotbalové hřiště. Nepřízeň počasí však mohla celou akci zcela zhatit a proto se brzy objevily další starosti v podobě shánění dostatečného množství pevných párty stanů, parketu a samozřejmě i zastřešeného pódia.

Shánění finančních prostředků a vybavení však nebylo vším. Od počátku jsme chtěli připravit zajímavý hlavní program a různorodé doprovodné programy a to tak, abychom vyhověli kulturnímu vkusu každého z našich hostů. Proto bylo nutné oslovit mnoho lidí z široké veřejnosti – řemeslníky pro výstavu historických řemesel, kapely, šermíře, folklorní soubory a podobně. Ve finále jsme se na spolupráci dohodli s mnoha řemeslníky, dechovou hudbou Galánka, cimbálovou muzikou Primáš, se šermíři z Křepic, s folklorním souborem Salajka a mužským pěveckým sborem z Dambořic. Ráda bych zdůraznila, že všichni účinkující v Bohumilicích působili bez nároku na finanční odměnu, za což jim patří obrovský dík.

Ve chvíli, kdy jsme měli jasno o programu akce, bylo načasе začít se věnovat upomínkovým předmětům. Od začátku jsme chtěli připravit něco, co bude všem hostům připomín-

nat nejen Bohumilice a sjezd rodáků, ale i jejich minulost v Bohumilicích, jejich vzpomínky a krásné chvíle. Padlo několik návrhů a nakonec bylo rozhodnuto o přípravě skleniček s obrázkem bohumilické kaple sv. Alžběty, CD „Bohumilice ve fotografii“ obsahujícím různorodé fotografie z historie Bohumilic, 4 druhů pohlednic a pamětních listů s uvítací básní a někdejší bohumilickou pečeti. Navíc byla připravena pamětní vína se speciální etiketou.

Kromě práce na sjezdu rodáků samotném bylo třeba věnovat mnoho času výstavbě a udržování webových stránek obce. Opomenout nelze ani časově velmi náročnou práci s mládeží, která se však více než vyplatila, protože chlapci i děvčata si našli vlastní cestu ke kultuře, tradicím i k folkloru, na kterém se v Bohumilicích aktivně podílí.

19. června 2010

Po přípravách trvajících déle než 14 měsíců nadešlo dlouho očekávané ráno 19. června 2010. Obloha byla sice šedivá, ovšem nepršelo a to bylo hlavní. Mnoho místních chlapců a

děvčat se oblékalo do krojů, většina z nich poprvé v životě a v celé vesnici panovala velmi příjemná, pohodová a přátelská atmosféra.

Ráno před 10. hodinou se celá bohumilická chasa a dechová hudba Galánka sešly na dolním konci obce. Muzika začala hrát, maminky pracně uvedly do chodu své nejmenší ratolesti v čele průvodu a všichni krojovaní vyšli. V té chvíli se nám ukázalo sluníčko a všem lidem se tak naskytl půvabný pohled na 22 dívek, chlapců a dětí oblečených do nádherných lidových krojů, které v Bohumilicích nebylo vidět více jak 25 let.

Při první zastávce průvodu u bytovky šlo za průvodem již na 60 hostů. Chlapci zpívali, skákali verbuňk, bravurně zápasili s nestabilními klobouky a odhalovali zákeřnosti chlapeckého kroje v podobě těsných kalhot a vlajících mašlí pleťoucích se pod nohy. Nutno podotknout, že se všemi těmito nástrahami se chlapci vypořádali s ladností sobě vlastní a tak průvod vesele pokračoval až k místní kapličce. Po cestě se k průvodu přidalo mnoho dalších místních i rodáků a u kapličky tak krojovaní měli ke dvěma stům diváků. K průvodu se však přidávali další a další lidé a tak se při další zastávce u hasičky všem krojovaným naskytl nádherný pohled na silnici od hasičky až po kapličku plnou usměvavých, spokojených a příjemně překvapených tváří místních a rodáků, mnohdy se slzami v očích, co tito mladí dokázali.

Ihned po příchodu průvodu na hřiště zahrála kapela sólo pro krojované a po něm krojovaní hostům zazpívali. V té době již byla v plném provozu výstava řemesel a hosté tak měli možnost shlédnout práci uměleckého kováře, košíkáře,

Řezbářka

hrnčíře, řezbářky, šperkařky a dalších. Většina řemeslníků své výrobky také nabízela k prodeji, čehož mnozí hosté využili.

Ke slavnostní příležitosti výročí obce proběhla také eklektická bohoslužba, po níž pan starosta Zdeněk Bobek pronesl slavnostní přípitek. Přípitek, který byl upřímný, srdečný a mnoho místních i rodáků velmi potěšil.

Po společném obědě, ke kterému se podávaly vynikající hovězí a srnčí guláše jsme v Bohumilicích přivítali cimbálovou muziku Primáš a mužský pěvecký sbor z Dambořic. O tom, že v Dambořicích se umí bezvadně zpívat a tančit nás pak přesvědčil folklorní soubor Salajka. Právě Salajce pak vděčíme nejen za perfektní vystoupení na sjezdu rodáků, ale i za výuku verbuňku bohumilických chlapců, a to především vedoucímu tanečního nácviku Pavlu Lattenbergovi.

Cimbálová muzika Primáš

Folklorní soubor Salajka

Po folklorním pásmu se Salajkou a Mužáky z Dambořic nám šermíři z Křepic předvedli různé bojové techniky. Po vystoupení šermířů opět hrála cimbálová muzika Primáš, a to k tanci i poslechu. Volná zábava jistě všechny potěšila: Chlapci a děvčata z bohumilické chasy si zatancovali, ostatní hosté si po chuti zazpívali a na své si na okraji parketu přišli i malé děti.

Ve večerních hodinách cimbálovou muziku vystřídal dechová hudba Galánka. O tom, že o výbornou zábavu se dokáže postarat stejně dobře jako cimbálka svědčil zcela plný parket.

Velkého finále v podobě ohňostroje se hosté dočkali přesně o půlnoci. Malé jiskřičky vybuchující za zvonění zvonů se brzy rozrostly do obřích rozměrů a právě v té chvíli si mnozí z nás - organizátorů - skutečně upřímně oddechli. Proč? Zpravidla, počasí bylo vynikající. Zadruhé, oproti prohlašování zlých jazyků, že budeme mít minimální účast, do Bohumilic přijelo opravdu velké množství hostů, mnohem více, než jsme očekávali. Zatřetí, bohumilická mládež skutečně zazářila, postarala se o skvělou atmosféru a dokázala, že chlapci i děvčata mají obrovský zájem nejen o Bohumilice samotné, ale i o jejich historii, kulturu a zejména tradice. Začtvrté, hosté se výborně bavili, poznávali staré známé, společně vzpomínali a mnozí bohuměláci i rodáci ještě dnes dojetím uroní slzu, když si vzpomenu na jedinečnou rodinnou a přátelskou atmosféru, která o sjezdu rodáků zahálila celé Bohumilice.

pokračování na str. 8 ►►

Košť vín

Po nabitém 19. červnu a ranním úklidu hřiště nás v neděli čekalo relativně odpočinkové odpoledne s výstavami a koštem vína pořádaným taktéž k příležitosti výročí 800 let obce Bohumilice. Ti na únavu odolnější z krojovaných svlékli svá-

Košť vína

teční kroje, ve kterých byli od brzkých sobotních hodin až do ranních hodin nedělních a ujali se nalévání vína. Ačkoliv již byli v civilu, rozhodně jim nechyběla chuť zpívat a chlapcům dokonce ani skákat verbuňk. Speciální pochvalu si vysloužil Kuba Kotas, který si kroj v neděli znovu obléknul a tím si vysloužil mnoho uznání od kolegů i od návštěvníků koštu.

Zmínku si jistě zaslouží i to, že se v Bohumilicích sešlo celkem 101 vzorků z 8 vesnic. Nejvíce vzorků pocházelo z Dambořic a z Klobouk, další vzorky pak z Bošovic, Morkůvek, Brumovic, Velkých Pavlovic, Velkých Hostěrádek i z Bohumilic. Nejžádanější ze vzorků byla odrůda Kerner od Iva Matyáše z Bošovic. Jeho výběr z bobulí z pozdního sběru o sladkosti 27° chutnal skutečně výtečně. Z damborských vín se nejvíce nalévala vína Miloslava Matuly, který se prezentoval dokonce 5 vzorky. Z klobouckých měla velký úspěch vína pana Františka Baláta, Zdeňka Bobka a dalších. Mnoho výborných vín pocházelo také z Morkůvek a z Brumovic. Obrovský zájem byl o všechna vína ze sklepa Marka Suského z Velkých Pavlovic. Jeho Malverina a Frankovka Rosé se vypily stejně rychle jako Matyášův Kerner a právě kvůli těmto 3 zmiňovaným vzorkům hosté pravidelně chodili za organizátory kvůli kontaktním údajům na vinaře. Zkrátka, vína chutnala a tak se pilo, zpívalo a tancovalo až do pozdních večerních hodin.

Doprovodné výstavy

Během celého víkendu věnovaného oslavám výročí 800 let Bohumilic byly pro všechny zájemce připraveny různé výstavy s bohumilickou tematikou. Konkrétně se jednalo o výstavu historických oděvů v modlitebně Církve bratrské, výstavu na téma „Život a dílo Antonína Kolka“ v kapli sv. Alžběty, výstavu obrazů Bedřicha Jokla v bohumilické knihovně a o výstavy mysliveckých trofejí a „Bohumilice ve fotografii“ v bývalém školním klubu.

K velké radosti organizátorů měly výstavy nečekaný úspěch. Hosté vzpomínali na módu svých maminek a babiček, v některých případech dokonce poznali, která tetička před mnoha lety v oné sukni a jupce chodívala či kdo se vozíval

ve stoletém kočárku. Jiní zase debatovali nad dílem bohumilického rodáka a spisovatele Antonína Kolka či před obrazy s náboženskou tematikou někdejší režimem neuznávaného Jokla. Nejvíce času však lidé trávili u fotografií. Nacházeli na nich sebe, své rodiče, spolužáky i kamarády. Dávne události zachycené na fotografiích, někdejší školní třída a několik desítek let stará školní lavice vyvolaly spoustu vzpomínek a tak se u fotografií vzpomínalo a dlouze povídalo.

O úspěchu výstav mimo jiné dobře svědčil i zájem o jejich opakované zpřístupnění. Výstavy, u kterých to bylo možné, jsme přesunuli do třídy bývalého školního klubu a zde byly v neděli 11. července 2010 naposledy otevřeny pro veřejnost.

Výstava mysliveckých trofejí

Historické oděvy

Výhled do budoucna

Opakování sjezdu rodáků po 5 letech

Vzhledem k velkému úspěchu celého sjezdu rodáků a také k tomu, že se v Bohumilicích vytvořila fungující skupina se zájmem o folklor a lidové tradice bychom bohumilický sjezd rodáků rádi zopakovali roku 2015.

Obnovení hodových tradic

Dosud poslední bohumilické hody se konaly v srpnu roku 1984. Po těchto hodech, kterých se účastnily již jen 3 krojované páry v Bohumilicích nevznikla žádná další fungující skupina mládeže, které by na udržování tradic a folkloru nějakým způsobem lpěla: starší chlapci se ženili, mladší odešli na vojnu a ti nejmladší o hody neměli zájem. Svůj význam měl i výrazný odliv mladých do měst, o kterém se můžeme mnohé dočíst v bohumilických kronikách.

Dnes se však situace naštěstí obrátila: Nynější mládež se o bohumilické tradice nejen zajímá, ale dokonce je chce obnovit a udržovat. Doufejme tedy, že bohumilické „Hody po 27 letech“ plánované na 3. září 2011 budou úspěšné a že na nás minulí bohumilicťáci stárce budou právem pyšní.

Zpracování historie bohumilických hodů

V souvislosti se zmiňovaným úpadkem hodových tradic v Bohumilicích se na mnoho hodových zvyků již zapomnělo. Každá vesnice však má jiné zvyky a tradice a právě proto by bylo přínosné bohumilické hodové zvyky zpracovat do ucelené podoby a vzniklou knihu zachovat dalším generacím chlapců a děvčat, kteří budou mít o hody a související lidové zvyky v Bohumilicích zájem.

Co se týče příprav bohumilických hodů, naprostá většina starších generací mladým velmi fandí. Ať se již jedná o někdejší bohumilické stárky z roku 1984 či 1948, všichni jsou ochotní se s mladými podělit o hodové zážitky, znalosti tehdejších zvyků, rady, zkušenosti i fotografie. Právě tito lidé jsou pro nás úžasným zdrojem informací, které stojí za zachování.

Jistě uznáte, že kultura i tradice se v Bohumilicích začínají slibně rozvíjet. Jak již ale bylo zmíněno, v Bohumilicích panují značné problémy s financováním jakýchkoliv akcí. Realizace všech plánů tedy závisí především na budoucím městském zastupitelstvu a na případném přidělení finančních prostředků. Nezanedbatelné jsou finanční příspěvky místních i rodáků, které dokazují, že lidé mají o kulturu a obnovu tradic v Bohumilicích velký zájem. Tyto dobrovolné příspěvky nám velmi pomáhají, ale bohužel nepokryjí ani jednu pětinu celkových výdajů potřebných pro organizaci hodů či jiné akce podobného rozsahu. V tuto chvíli jsme tedy trvale vázáni na štědrost sponzorů a na náklonnost nového zastupitelstva. Doufejme tedy, že příspěvky místních i rodáků budou spolu s obrovským zájmem mládeže pro okolí dostatečným důkazem toho, že lidé mají o obnovu kultury a tradic v Bohumilicích zájem a že budeme odpovídajícím způsobem podpořeni.

Poděkování

Na přípravách Sjezdu rodáků a přátel Bohumilic a na celkové obnově kulturního života v Bohumilicích se podílelo mnoho osob. Nebyli to jen samotní organizátoři či účinkující, ale také mnoho lidí zvenčí, kteří nám poskytli mnoho cenných rad, doporučili vynikající alternativy k plánům, které by v původním znění z různých důvodů nevyšly, mnoho sponzorů i spolupracujících obcí a sdružení. Poděkování tedy patří zejména:

- Bohumilické chasy za skvělou práci během celého roku 2010, za přípravu slavnostního průvodu a za vytvoření a udržování příjemné atmosféry během celé akce,
- panu starostovi RNDr. Zdeňku Bobkovi za podporu, bez které by se sjezd rodáků konal jen stěží,
- panu Ivanu Kalivodovi (Pavlovín, spol. s r.o.) za poskytnutí vína pro celou akci a dále pak Vinařskému fondu a velkému množství vinařů z okolních vesnic za podporu koštu vín finančními prostředky i věnováním vynikajících vzorků z vlastních vinic,
- dechové hudbě Galánka a cimbálové muzice Primáš za skvělou zábavu,
- všem účinkujícím, sponzorům i partnerským obcím a starostům za jejich pomoc,
- všem, kteří v psím počasí pomáhali s páteční přípravou hřiště,
- manželům Skulínkovým a jejich pomocníkům z výčepu za uhašení naší žízně a uspokojení chuťových buněk,
- velkému množství bohumilických obyvatel i rodáků, kteří organizátorům zapůjčili své mnohdy velmi staré a cenné fotografie, nádherné kousky někdejších oděvů i nářadí svých rodičů, babiček a prababiček pro výstavní účely,
- klobouckému KIC a krumvířskému SPOLKU PRO MUZEUM za podporu doprovodných výstav nejen zapůjčením výstavních panelů a figurín,

- všem, kteří se účastnili výroby upomínkových předmětů, zejména pak Petce Adámkové za obrovské úsilí věnované přípravě pamětních listů a pečeti včetně ruční výroby mosazného pečetidla.

Na závěr také Ludkovi Adámkovi za pečlivou foto a videodokumentaci celé akce a za obrovskou pomoc s již zmiňovanou páteční přípravou hřiště.

Velké „Díky!“ patří také všem našim hostům, kteří do Bohumilic přijeli a ocenili tak naše úsilí.

Marie Adámková

www.bohumilice.info

autor fotografií: Luděk Adámek

LETOŠNÍ HODY

I PŘES ČÁSTEČNOU NEPŘÍZEŇ POČASÍ SE VYDAŘILY. V sobotu byli organizátoři nuceni, díky drobnému mrholení, zvolit tzv. "mokrou variantu", tedy zábavu v sále sokolovny. Ale určitě to neubralo na veselí a pohodě, o čemž svědčí doslova "nabitá" sokolovna asi čtyřmi stovkami hodovníků. Neděle našťestí "vyšla" co do počasí, účasti návštěvníků i krojovaných párů, takže i večerní zábava se mohla konat v příjemném prostředí zámeckého parku. Jedním z největších postřehů z letošních hodů byla velká účast krojované mládeže, tedy chasy, která nejenže pomáhá s organizací, ale spoludotváří hodovou atmosféru a tvoří zárodek budoucích stárků a stárek. Také mužský pěvecký sbor, který se sešel pod májí, pomohl rozprout tok hodových písní a veselí. Slova chvály padala i na hlavu letošní muziky lštvanců ze Šardic a kloboucké Galánky, která se ujala hudebního doprovodu odehrávek. Pěkným zvykem jsou určité i vzájemné návštěvy krojované chasy z okolních dědin.

MÁM Z TOHO DOBRÝ POCIT, ŽE BUDOUCNOST A TRADICE KLOBOUCKÝCH HODŮ NENÍ OHROŽENA.

Doprovodnou akcí hodů byla výstava obrazů a šperků pana Oldřicha Jedličky v prostorách KIC.

D. Bobková

Vrát' se do hrobu!

Nelekejte se, to jsem si jenom vypůjčil název české komedie, ve které dostane hlavní hrdina Víta za úkol vypracovat sociologickou studii na téma: „Jaká je naše mládež?“ Aby pronikl hlouběji do tématu, nezbude mu jiná možnost, než se „přestrojit“ za „náctiletého“ aby mohl zkoumat mládež zevnitř.

Jelikož i nás zajímala podobná otázka a to: „Jací jsou naši stárci, stárky a chasa, jací jsou naši hodovníci, jaké jsou naše Hody?“, vyrazili jsme sice bez převleku, o to však důsledněji na náročnou cestu stárků po dědině. Naše zjištění je, podobně jako závěry filmového Víti, až neskutečně prosté: „Naši stárci, stárky, chasa, ostatní naši hodovníci a nakonec i naše Hody, jsou možná v maličkostech trochu jiné, ale v základu jsou stejné jako před třiceti roky“.

1

Máju sice postaví jeřáb, ale šikovné a silné ruce jsou stále potřeba.

2

Začínáme srazem u Sokolovny, pokračujeme ke Lvovi, kde stárky stárkům připnou fedra, muzikanti zahrají zahřívací kousek ...

3

... a maršem marš do dědiny.

4

A už zveme, pěkně dům od domu. Jedna parta vpravo, druhá vlevo. Dobrý den my jsme vás přišli pozvat, odpoledne pod máju, večer pak na zábavu ...

5

Objeví se kasička a dobří hodovníci přispívají na zdar Hodů.

6

A jako bonus vám Jožka Polášek zacífruje i s dvoulitrovým koštěřem, stejně jako před třiceti lety ...

7

7

7

Hody jsou od slova hodovat a tak u stárků, stárek ale i dalších hodovníků se stoly prohýbají a dobroty přemísťují do žaludků.

9

Druhý den přijde chvíle, kdy se i zdatný hodovník potřebuje na chvíli opřít.

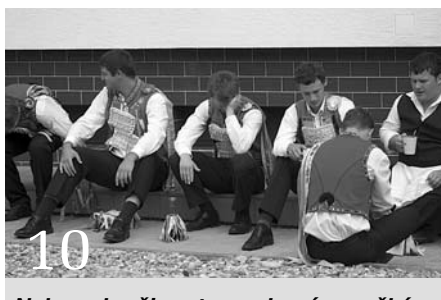
11

To doprovod si může občas dovolit navštívit tajná zákoutí, posedět, svažit vyschlé rty a nabrat síly na další štreku...

8

Vinaři se nenechávají zahanbit a zavdávají řádně všem.

10

Nebo odpočinout ucapkaným nožkám, ale povinnost velí pokračovat. Jó, stárek těžké chleba má.

12

A ten zelený vozelek drnčící po dláždění? Ten je taky pořád stejnej...

Text a foto: Jaroslav Pavlík

VERBUŇK

je slovácký lidový tanec. Od roku 2005 je zapsán organizací UNESCO na seznam Mistrovských děl ústního a nehmotného dědictví lidstva (jako jediný zástupce České republiky).

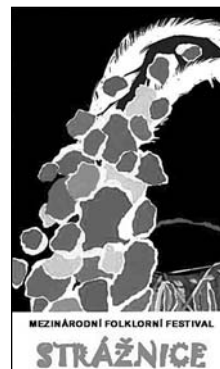
Tanec má předem daný pevný rámeček. Tančí se při cimbálové muzice. Za jejího doprovodu zazpívá tanečník krátkou píseň, poté k sobě srazí paty, tleskne rukama, dupne a rukama plácne na stehno a nebo lýtko a zavýskne. Tato pasáž tance se odehrává téměř na místě v pomalém rytmu; poté ovšem hudební doprovod zrychlí a tanečník předvede sérii výskoků, otoček, přeskoků a podřepů doprovázených tleskáním ve velmi svižném, stále gradujícím tempu; tančí se převážně se zvednutýma rukama. Verbuňk může tančit jeden tanečník jako sólo, často však tančí i více mužů

současně, každý ovšem tančí individuálně, nezávisle na ostatních, a snaží se předvést co nejnáročnější a nejzajímavější kombinaci všech náročných prvků – „cifrování“. Tanec vyžaduje (vedle dobré kondice, jež je základním předpokladem) cit pro rytmus a gradaci hudby, znalost lidových písní a samozřejmě hluboké zaujetí. Říká se, že verbuňk se nedá naučit a že se slováčtí chlapi rodí s verbuňkem v krvi, což je jistě přehnané tvrzení, nepochybně však významnou roli v jeho osvojení hraje prostředí, kde jde o běžnou součást života.

HISTORIE A SOUČASNOST

Název tance lze odvodit z německého werbung (vedle nejnámějšího významu „reklama“ také „najíímání“ nebo „ucházení se“), potažmo verbování (původně získávání nových vojáků). Podle historických pramenů se tímto tancem loučil odvedenec před odchodem na vojnu – dával jím najevo, že je schopen náročné vojenské služby a snažil se zapůsobit na dívky; později se

tanec, který převzali i dospělí muži, začal tančit i při jiných příležitostech a stal se součástí různých slavnostních událostí. Je velmi oblíbený dodnes, na Slovácku ho muži tančí při každé příležitosti (hody, fašakn,

Strážnici, kde patří k největším lákadlům.

Z encyklopedie Wikipedia vybrala D. Bobková

Historie HODŮ - VÝZVA

Pracuji na zpracování historie klobouckých hodů v tom smyslu, že se snažím získat fotografie i jména stárků, kteří stárkovali v určitém roce. Obracím se proto na veřejnost, především na lidi, kteří stárkovali (případně ví, že v tom roce stárkovali jejich rodiče) v roce 1937, 1939, 1948, 1949, 1957, 1962, 1963, 1967, 1970, 1971, 1976, 1977, 1978 aby se ozvali na tel. 519 419 478 nebo mobil 737 402 168. Děkuji za ochotu a pomoc při zpracování další části kloboucké historie.

Dana Bobková

POSTŘEHY z Klobouk

POZITIVNÍ

Budova Betléma, bývalá Odstrčilova vila, dostala novou střechu.

Na webové adrese www.mistopisy.cz, pokud zadáte do příslušného okénka název našeho města, můžete najít dost podrobné informace o historii, současnosti i památkách Klobouk.

Schody ke zdravotnímu středisku i okolí vchodu do zařízení je opraveno. Skvělé.

Díky úklidové četě při MěÚ bylo hned druhý den po hodech i odehrávkách vše vzorně uklizeno. Právem jim patří pochvala.

V zahradě u evangelického kostela mohli kolemjdoucí zahlédnout po celé léto dvě ovečky, které úspěšně spásaly travní porost.

NEGATIVNÍ

Schody u Sokolovny, u kterých se neustále uvolňuje zámková dlažba, na svoje "opraváře" teprve čekají.

Na letošních hodech se jistě většina hostů dobře bavila i chovala. Ale bohužel jistá "menšina" si hodové veselí zaměnila za hodové řádění a v neděli ráno po nich zůstaly zničené všechny toaletní mísy na záchodech, rozkopnuté dveře do pánského záchodu a pět kompletně zničených židlí na sále.

Ještě větší škoda vznikla za 14 dní, kdy po odehrávkách zůstaly pod máj tři rozbité litinové lavičky a jedna zmizela docela. Nutno dodat, že tyto lavičky byly zcela nové, na hody pořízené. K hodovému vyúčtování je tedy nutno přičíst částku 50 000 Kč za obnovení poškozených a zničených věcí. Zajímalo by mně, zda i doma pokračovalo jejich ničení a devastace. Asi těžko, doma je to přece NAŠE.

Od 1. září začal na nové komunikaci v ulici Nádražní zkušební provoz. Snad si majitelé aut, parkujících na okraji silnice a ztěžujících tak průjezd, opět zvyknou parkovat ve své garáži nebo ve vjezdu k domu.

Kříže kolem krumvířských cest

Spolek pro muzeum v Krumvíři by rád vybudoval vycházkovou trasu kolem křížů, lemujících krumvířské cesty. Prvním velkým a důležitým počinem bylo zmapování těchto křížů a jejich postupná renovace. V Krumvířském zpravodaji 2007 (www.promuzeum.cz) vyšel obsažný článek Anny Strakové Kříže kolem krumvířských cest s plánkem krumvířského katastru z roku 1941, v němž je zaznamenáno původně 11 křížů, v současné době je jich celkem devět. U jednotlivých památek se nachází informace z archívních materiálů, které ve čtyřicátých a padesátých letech shromáždil tehdejší farář Miloš Indra. Všechny tyto památky jsou zachyceny na fotografiích dobových, ze současnosti a kresbách Václava Demely.

připravila D. Bobková

Co se dělo u sousedů:

TRADIČNÍ VÝTVARNÁ KULTURA HANÁCKÉHO SLOVÁCKA

Pokud jste zavítali v období 13. června - 19. září 2010 do hustopečského muzea v domě U Synků, jistě jste navštívili nádhernou výstavu, zaměřenou na textil a kulturu hanáckého Slovácka. Není bez zajímavosti, že velkou část výstavy tvořily exponáty, zapůjčené z klobouckého muzea. Byly to překrásné vyšívané plachty, šatky, košile, lidová keramika. Celá jedna místnost byla věnována unikátním obrazům malovaným na skle.

Součástí výstavy byla také ukázka rekonstruovaného původního mužského i ženského kroje hanáckého Slovácka z období let 1830 - 1850, kdy měl pouze jednu formu a jednotný styl a byl na vrcholu svého vývoje. Při jeho rekonstrukci byly použity zachovalé krojové součásti z klobouckého muzea a Etnografického ústavu Moravského muzea v Brně a další prameny literární a ikonografické. Ti, kteří se zajímají o lidový kroj, se mohou těšit na jednu z únorových přednášek, která bude zaměřena právě na lidový kroj a jeho proměny.

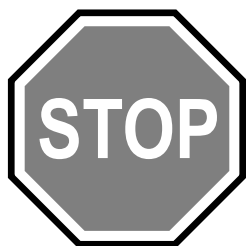
Recenze PhDr. Emila Kordiovského,
vydaná ve sborníku Jižní Morava 2009

Upříležitosti 125. výročí postavení evangelického kostela v Kloboukách byl péčí sboru vydán útlý almanach formátu A4, který přináší ve 22 kapitolách historické informace, vzpomínky pamětníků, reprints starších studií a prací a řadu fotografií, které shromáždili autoři díky zápůjčkám členů sboru. Vzhledem k tomu, že od vydání stručné historie klobouckého sboru uplynulo téměř čtvrt století a vyšla v omezeném nákladu (Burian, Ilya: *Duchovní základy tolerančního sboru v Kloboukách z r. 1887*), či téměř širší veřejnosti nedostupné práci Františka Bednáře *Dějiny sboru klobouckého z r. 1924*, uplynulo mnoho let, informace o počátcích evangelické komunity v Kloboukách a okolí jsou pro mladší generaci nepochybně přínosem. Několik příspěvků, věnovaných vybavení kostela, je cenných i z hlediska památkové ochrany, neboť kostel byl v r. 1996 prohlášen kulturní památkou (bohužel o této skutečnosti v almanachu nejsou podrobnosti). Např. citované prameny z archivu sboru o zvonech, varhanách a vitrážích jsou badatelsky dosud nepřístupné, o to tedy cennější.

Almanach se nezabývá pouze historií kostela a sboru, ale vyzdvihuje některé významné osobnosti s místní evangelickou komunitou spojené. Tak je zde věnována pozornost mimořádné osobnosti superintendenta Ferdinanda Císaře nebo učitele a prvního ředitele měšťanské školy Pavla Rohana. Pro regionální historii jsou cenné i informace o farářích, kurátorech, vikářích a členech staršovstva, které autoři jistě s nemalou námahou shromáždili a doplnili řadou portrétů osobností.

Čtenářům především z řad členů tohoto jednoho z nejstarších evangelických sborů na Moravě, jehož kořeny sahají do roku 1781, se dostává velmi zajímavá a bohatě obrazově vybavená publikace, která by neměla uniknout ani pozornosti odborníků, zabývajících se církevními dějinami. Bohužel se ve využití pramenů a literatury objevují nedostatky v jejich citaci, které poněkud znesnadní případnému badateli studium pramenů a další literatury. Také grafická úprava stran by snesla méně bohatou invenci. Přesto ale je třeba ediční počin celého kolektivu vedeného farářem Jiřím Gruberem vyzdvihnout.

LÉKÁRNA CYRMEX

VYSOKÝM CENÁM!

Podzim 2010

SENSODYNE RAPID Rychlá a dlouhodobá úleva od bolesti zubů -20% 69,-	LACALUT SENSITIVE Ústní voda chrání před zubním kazem -22% 99,-	ZUBNÍ KARTÁČKY CURAPROX Různá tvrdost štětinek -20% 55,-
BLEND-A-DENT 47G Fixační pasta na protézy -17% 99,-	FARMAX QMax 30 Koenzym Q10, pomoc při paradentóze 1+1 199,-	TRIGRIP 20 TBL K léčbě příznaků chřipky a nachlazení Lék k vnitřnímu užití -12% 89,-
NUTRILON 3 Mléčná výživa -12% 299,-	DUDLÍKY AVENT 2 za cenu jednoho 1+1 156,-	IMUNOGLUGAN SIR. 120ML K posílení imunity pro děti i dospělé -12% 169,-
ALLI 84 TOB. Pomáhá ke snížení hmotnosti Lék k vnitřnímu užití -44% 639,-	MAXICOR 30 TOB Péče o cholesterol, srdce a cévy -12% 189,-	SCHOLL KRÉM NA PATY Proti popraskaným patám -25% 169,-

⚠ = mimořádně výhodná cena

Ceny platí pouze v lékárnách Cymex od 1. září do 31. října 2010 nebo do vyprodání zásob

Před použitím si vždy pečlivě přečtěte příbalový leták. Účinky léků konzultujte s lékařem či lékárníkem! Neužívejte nadbytečné množství léků. Vyrobení jsou ilustrativní. Změna vyhrazena. Za tiskové chyby neručíme. Cílem tohoto letáku není podpora zvýšeného užívání léků!

Historie střediska

Vybudování a zřízení Domova Betlém, resp. Diakonie ČCE-střediska BETLÉM umožnila nadace manželů Ludvíka a Adolfíny Odstrčilových z roku 1929, již manželé věnovali své pozemky v Kloboukách u Brna, dále vilu, která rodině sloužila jako letní sídlo, jistou finanční částku a také část výnosů ze zisku Naftových dolů Nesyt.

Dr. Ludvík Odstrčil měl pověst citlivého, ohleduplného a spravedlivého člověka, kterého můžeme označit za filantropa. V době krize první republiky se snažil místním lidem pomoci, nikoliv ovšem rozdáváním almužny, ale koupí jejich služeb a práce. Raději prý nechal kováře 3x předělat plot okolo areálu své vily, aby měl práci a jeho rodina nestrádala, a další podobné legendy kolují i o stavebních pracích na samotné vile.

Stanovený účel nadace se bohužel nepodařilo nikdy naplnit a tak veškerý její majetek přešel dle vůle zřizovatele na Kloboucký českobratrský evangelický sbor. Tomu ale byl po roce 1948 zabaven a budova tzv. Odstrčilovy vily v Císařově ulici po roce 1948 sloužila různým účelům v režii obce. Naštěstí se vždy jednalo o veřejně prospěšné aktivity jako mateřská školka, později malý dětský domov.

Od roku 1984 byla Odstrčilova vila opuštěná - a postupně chátrala. Obec chtěla budovu výhodně prodat, nebýt překvapivého zjištění, že Odstrčilova vila s přílehlými pozemky je zapsána ve vlastnictví Farního sboru ČCE v Kloboukách u Brna!

Tehdejší vedení obce vyvíjelo nátlak na evangelický sbor, aby Odstrčilovu vilu na město Klobouky bezplatně převdl - ale nebyla již padesátá léta, aby se takové přesvědčování, až vydírání setkalo s úspěchem. I když se o restituci majetku v přísně právním smyslu nejednalo (protože vila nebyla nikdy řádně vyvlastněna),

můžeme snad s trochou nadsázky říci, že Odstrčilova vila byla první církevní restituční - která se odehrála ještě za totalitního režimu. To se již psal rok 1988. V Odstrčilově vile zatím probíhaly nejnnutnější sanační práce a hledal se konkrétní projekt sociální práce v prostorách vily.

Zhruba v té době skupina křesťanských nadšenců z Prahy hledala vhodné prostory pro uskutečnění své myšlenky a vytvoření domova pro těžce tělesně i jinak (např. psychicky či sociálně) postižené lidi. Důležitým inspiračním pramenem pro promyšlení péče o handicapované lidi formou společného, tj. komunitního života, se pro ně staly texty a životní zkušenosti Jeana Vaniera, který v 60.

létech založil ve Francii komunitu ARCHA pro společný život lidí zdravých a lidí s mentálním postižením. Komunitní domov, který chtěli založit, měl již dokonce vybrané jméno: Betlém. Což v hebrejském originálu zní Bét-lechem a znamená: Dům chleba. Farní sbor ČCE v Kloboukách u Brna tuto myšlenku domova pro handicapované lidi přijal za svou a od roku 1989 probíhaly práce na rekonstrukci vily s konkrétním a jasným záměrem.

Pod názvem BETLÉM - středisko Diakonie byla dne 7. března 1990 organizace oficiálně založena. Své první obyvatele s těžkým tělesným postižením přijalo středisko již v listopadu 1990 a dne 8. prosince 1990 byl BETLÉM při slavnostních bohoslužbách otevřen. Od 1. prosince 1991 pokračuje BETLÉM ve své činnosti jako středisko Diakonie ČCE s právní subjektivitou. Středisko BETLÉM se stalo první nestátní organizací poskytující sociální služby po roce 1990 v ČR.

Dnes je Diakonie ČCE-středisko BETLÉM součástí Diakonie Českobratrské církve evangelické, která je jednou z nestátních organizací poskytujících sociální, zdravotní, pastorační a vzdělávací

služby v České republice. V současné době Diakonie ČCE nabízí 111 různých sociálních služeb registrovaných dle zákona o sociálních službách 108/2006 Sb ve 33 střediscích na území celé ČR. Dále je Diakonie ČCE zřizovatelem 8 speciálních škol.

Středisko BETLÉM je stejně jako všechna střediska Diakonie ČCE církevní právnickou osobou s vlastní právní subjektivitou.

K zásadnímu a pro budoucnost důležitému rozšíření činnosti došlo v říjnu 1992, kdy v bývalém učitelském bytě kdysi evangelické školy v Morkůvkách zahájil pod názvem Narnie svou činnost stacionář pro děti s mentálním postižením. Prvotní podmínky tam byly velice skromné, ve vybavení i celkovém prostoru. Protože se kapacita stacionáře brzy ukázala vzhledem k potřebám brnělavského regionu jako zcela nedostatečná, byla v roce 1993 zahájena přístavba stacionáře, která byla dokončena a zprovozněna v roce 1997.

Postupem času ovšem první klienti Domova Narnie odrostli a vzhledem k jejich věku potřebovali poněkud odlišné prostředí i péči, než jaké poskytuje dětské zařízení. Bohužel se nepodařilo získat finanční prostředky ze zdrojů

EU pro výstavbu nového domova, který by poskytoval tzv. následnou péči mladým lidem opouštějícím Domov Narnie a potřeba takového zařízení přitom byla velká. Vedení BETLÉMA si tedy v roce 2005 dlouhodobě pronajalo starší rodinný dům v obci Brumovice, provedlo na vlastní náklady rozsáhlou rekonstrukci a od února 2007 zde provozuje Domov Arkénie pro mladé lidi s mentálním postižením.

Jana Lexová
foto: J. Špaček

Domov Betlém má novou střechu

Celé léto, již od 15. června probíhala náročná rekonstrukce střechy Domova Betlém. Tzv. Odstrčilova vila, ve které domov sídlí, pochází z počátku 20. století a doposud ji před rozmary počasí chránila původní střecha. Její věk byl na technickém stavu již patřičně znát, při vydatnějších deštích zatékalo až do jídelny v přízemí, sníh pronikal až na půdu a klima v pokojích, nacházejících se v podkroví bylo významně ovlivňováno počasím – v létě horko a v zimě se obtížně vytápěly.

ka a 1/3 tvořila díla věnovaná regionálními umělci a vína od místních vinařů. Další účastníci akce věnovali na rekonstrukci střechy ještě mimořádné dary: firma OSC, a.s. 200.000 Kč, LEMAK s.r.o. 100.000 Kč, významnou částkou 50.000 Kč přispěla také jistá nejmenovaná dárkyně a 200.000 Kč obdrželo středisko BETLÉM ze svatodušní sbírky ČCE. Všem štědrým dárcům patří náš velký dík a vděčnost.

Dá se říci, že téměř polovinu potřebné částky se podařilo získat klientům celoroční prací a pílí, kterou štědrí lidé ocenili zakoupením jejich výrobků. Rádost všech obyvatel Domova Betlém je tedy dvojnásobná, jednak z nové střechy a zlepšení celkového stavu bydlení a také z vlastního přičinění.

Nová střecha byla firmou HB delta, s.r.o. předána v pátek 3. 9. 2010. Podařilo se zachovat původní vzhled střechy, včetně zelených glazovaných hřebenačů vyrobených na zakázku. Jsme rádi, že se podařilo tuto rekonstrukci provést v roce, kdy si Domov Betlém připomíná 20 let od zahájení své činnosti a s vírou, že i staviteli dr. Ludvíku Odstrčilovi s manželkou Adolfínou by se nová střecha líbila.

Na rekonstrukci střechy chce vedení střediska navázat výměnou původních oken a opravou fasády domu a proto se rozhodlo výtěžek letošního 11. Společenského večera s dobročinnou aukcí věnovat na tento účel. Zveme srdečně všechny zájemce na sobotu 20. listopadu od 18 hodin do Hotelu Centro v Hustopečích, kde se bude Společenský večer střediska BETLÉM konat.

Jana Lexová

B bylo tedy třeba přistoupit k rekonstrukci střechy a zateplení půdy a eliminovat co nejvíce všechny stávající nedostatky a problémy. Již při prvních úvahách o rekonstrukci bylo jasné, že především ke složité členitosti se bude jednat o náročnou práci s vysokým finančním rozpočtem. A právě otázka financování byla tou zásadní, která ovlivňovala rozběh prací. Kvalifikované nezávislé rozpočty od počátku hovořily o částce v řádu cca 1 mil. Kč.

Vedení střediska BETLÉM se snažilo získat prostředky z veřejných zdrojů, ale bez úspěchu a proto se nakonec rozhodlo financovat celou akci stejně jako všechny své předchozí investice a celý rozvoj organizace v průběhu 20 let – za podpory sponzorů, dárců a nadací. První velkou částku 433.100 Kč se podařilo získat na 9. Společenském večeru s dobročinnou aukcí. Dražilo se celkem 60 exponátů, kde se 2/3 podílely výrobky klientů středis-

LUDVÍK ODSTRČIL - notář, zakladatel Odstrčilovy nadace

Syn z manželství Jana a Františky Odstrčilových z Klobouk č. 394 se narodil 27. 4. 1849 a jmenoval se Ludvík. Vystudoval práva v Těšíně ve Slezsku a byl notářem ve Frýdku, v Novém Městě, v Příboře a jinde. Zemřel v roce 1946 ve věku 97 let. Za manželku měl Adolfínu Mašlanovou, dceru lesmistra, která byla katolička, ale přestoupila na víru evangelickou. Tento náš strýček notář (jak jsme všichni říkali) byl zbožný člověk a také po svém otci

chytrý a podnikavý. Když byl na Těšínsku, byla tenkrát horečka s uhelnými doly a tak koupil na Ostřavsku různá hospodářství s polem a na těch polích dal dolovat uhlí a štěstí mu přálo. Všechny tyto pozemky s kutacím právem, a bylo jich hodně přes stovku, pronajal jistě společnostem a vymínil si jako odměnu procenta z dobytého uhlí. Tímto bylo založeno jeho velké bohatství a koupil v Horních Rakousích dva velkostatky: Strasshof a Cukermantel a odstěhoval se do Vídně na Ahrenbergring, kde

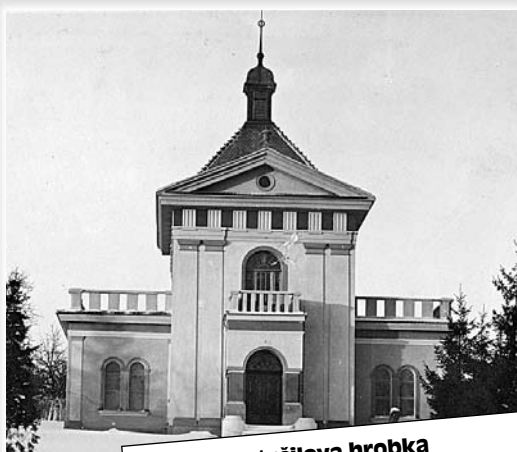
Ludvík Odstrčil s manželkou

bydlel až do své smrti. Byl také majitelem kutacích práv na okrese Hodonín – Jižní Morava, kde se našla nafta a tato kutací práva pronajal společnostem Appolo v Bratislavě. Měl velkou důvěru

v ředitele této firmy, žida Muscoliniho, který sepsal s Ludvíkem Odstrčillem, notářem a majitelem kutacích práv na naftu smlouvu, ale do té pak byla vpašována věta, o které Ludvík Odstrčil neměl tušení a tak se stalo, že podal na tuto společnost žalobu o zaplacení několika milionů korun, o které byl ošizen. Tento žalobní spis o mnoha desítkách stran na stroji psaném, který si sám sepsal jako právník, nazval „Mein Kampf mit Appolo“ (Můj zápas se společností Appolo) česky i německy. Tato žaloba byla projednávána u krajského soudu v Uherském Hradišti, byla špatně vedena a Ludvík Odstrčil žalobu prohrál a byl ještě odsouzen k úhradě řízení žaloby. To všechno už se odehrálo za režimu nynějšího (pozn. red. psáno v roce 1966) a tento nesměl připustit, aby se někdo privátní obohacoval a pak byly doly na naftu znárodněny a strýček Ludvík Odstrčil přišel o veškerý svůj miliónový majetek a zemřel bez peněz ve Vídni. Pochován jest ve svém rodišti Kloboukách u Brna v rodinné hrobce.

Tento strýček notář byl také sběratel starožitností, skla, obrazů, nábytku, porcelánu, zrcadla a jiných cenných starožitností z různých aukcí v zahraničí, které měly velkou cenu, ku příkladu také mramorové sochy a poprsí kovová, stříbrné mísy, vázy, talíře, z bronzu různé předměty, kterých měl plný dům. Také zde musím uvést jeho lásku k rodnému městečku Klobouky u Brna.

Na domě č. 394 (říkala celá rodina na chalupě) byl do dvora břeh a za ním pole zvané Psínek. Strýček notář koupil tuto chalupu od svého tatínka Jana Odstrčila (nar. 1811) a k tomu ještě koupil i sousední domky od Hutáka krejčího, Šimšovu chalupu, Gazdovu, Sotolářovu, všechno dal zbourati a na tomto místě dal postavit villu a od té doby celá rodina říkala „na ville“ u kostela evangelického. Tato vila byla postavena za stasisce, břeh ze dvora vyvezen do zmoly za panské mláty a od koupených chaloupek bylo pole, kde se říká „v Psínku“ a tak vznikla zahrada ve výměře asi 4 ha, která jest celá oplocená drátěným plotem 2m vysokým, cementové sloupky a navrchu ostnatý drát. Do této zahrady dal strýček notář zasaditi a založiti sad ovocných stromů různých druhů, vinice, louka, pole na brambory a jiné plodiny. Také v této zahradě na ville dal v sousedství u katolického hřbitova postavit rodinnou hrobku nákladem asi 700 000 Kč, ve které jest pochován i celá jeho rodina s výjimkou dcery

odstrčilova hrobka

Milušky, která ještě žije, a s výjimkou jeho syna Jana, který zemřel ve Strasshofu u Vídně a tam je pochován. A tak celý tento majetek, villa, zahrada, Psínek, hrobka, asi 20 měřic pole a vinohradů, odkázal strýček notář evangelickému sboru Páně v Kloboukách u Brna a nazval jej v odkazním spisu jako „Nadace Ludvíka a Adolfíny Odstrčilových“ v Kloboukách u Brna a na jeho přání měly v tomto ústavu býti

chalupa č. 394

vychovány dcery evangelických farářů v domácích pracech a v případě pro rodinný život. Bohužel dneska, v dnešní době neslouží tento dům odkázanému účelu, jest znárodněn a jest tam zřízena mateřská školka. Památné a starožitné předměty jsou složeny v jednom pokojíčku a berou zkázu. A tak strýček notář zemřel jako nic nemající a ničím nevládnoucí, bez peněz, zemřel jako věřící člověk ve víře v přísloví: „Co platno člověku, byť celý svět získal, své pak duši uškodil“.

Z manželství Ludvíka Odstrčila a Adolfíny se narodily 3 děti: Jan, Miluška a Petr.

Jan vystudoval stavitelství a nebyl ženat, po pádu Rakouska šel na velkostatek Strasshof u Vídně a tam hospodařil se svým nemanželským synem Rudim a jeho maminkou Cecílií Prakerovými. Tento statek byl vystavěn jako zámek a měl

býti přestavěn. Po první světové válce byl zkonfiskován neboť byl majetkem českého příslušníka, ale vlivem diplomatických poměrů mezi Rakouskem a ČSR byl ponechán v majetku strýčka notáře, později jeho syna Jana. Jan Odstrčil, syn notáře Ludvíka Odstrčila byl vášnivým filatelistou a jeho sbírka známek obsahovala celý svět ve známkách. Celou sbírku známek měl v Rakousku a když se blížila fronta válečná v roce 1945 a Rusové hnali německou armádu přes Rakousy, tak Jan Odstrčil v přesvědčení, že jeho sbírka známek bude bezpečna v rodinné hrobce v Kloboukách, dal tuto sbírku převézt do Klobouk a tam v hrobce uložil do sarkofágu v tom domnění a přesvědčení, že bude ušetřena jak hrobka, tak i jeho sbírka známek. Ale stal se pravý opak: když ruské vojsko vtáhlo do Klobouk, přišli na zavřenou hrobku, kterou násilím otevřeli, sáhli i na hroby uvnitř a protože v hrobce našli nějakou německou korespondenci, začali řadit a křičeli: „to germánské, to german“ a vyházeli celou sbírku známek ven do zahrady a po zahradě. S pomocí cizích lidí se něco zachránilo a Jan Odstrčil si zbytky své sbírky známek, která měla cenu milionovou, uložil v našem rodném domě v Kloboukách. Jan Odstrčil zemřel asi v roce 1962.

Dcera, která se narodila Ludvíku a Adolfíně Odstrčilovým se jmenuje Miluška (pozn. red. Ludmila), narozená v roce 1885, provdala se za profesora Kučeru z Heršpic, jest ještě dnes živá, je rozvedená a má tři dcery, žijí všechny se svou maminkou v Brně. (pozn. red. Ludmila Kučerová, roz. Odstrčilová zemřela 20. 4. 1973 ve věku 88 let).

Třetí syn Ludvíka a Adolfíny Odstrčilových se narodil asi r. 1896 a jmenoval se Petr. Protože byl slabší postavy, poslal jej jeho tatínek na studie do Švýcarska na hospodářskou školu, to bylo asi v roce 1911. Protože v roce 1914 vypukla první světová válka a také z těch důvodů, aby Petr nemusel do války, byl až do konce války ve Švýcarsku. Po válce přišel na velkostatek Cukermantel u Vídně, neboť to byl jeho majetek od tatínka Ludvíka Odstrčila. Život ukončil sebevraždou a jeho pozůstatky byly převezeny do rodinné hrobky v Kloboukách. Neměl děti, jeho manželka Eli se stala dědičkou velkostatku Cukermantel.

Z rodinné kroniky, kterou v r. 1966 sepsal František Háček (nar. 1898), vybrala D. Bobková, foto: J. Špaček

rok 1959

Vzpomínky na Mons. Ladislava Simajchla

„Nepojedete za panem děkanem Simajchlem? Moc ho od nás pozdravujte,“ říká drobná usměvavá paní z Bohumilic. „Nedávno jsme s manželem oslavili 50 let spokojeného manželství. Víte, já jsem katolička a ten můj je evangelík a naši rodiče byli proti. Otec Ladislav oběma stranám domlouval, aby nedělaly šťastný pár nešťastným...“

„Nepojedete náhodou za otcem Ladislavem? Moc ráda na něj vzpomínám,“ zamyslela se jiná paní z Krumvíře. „Víte, v 11 letech mi zemřela dcera. Zhroutil se mi svět, ale otec Simajchl mi pomohl žít dál...“

„Pozdravujte ode mne pana faráře Simajchla, našel jsem při opravě fary na půdě před Němci ukrytou monstranci,“ vzpomínal devadesátiletý pan Effenberger z Klobouk ...

A tak bychom mohli pokračovat. Můžeme si s manželem připadati jako v pohádce o dědovi Vševedovi. Tak byl otec Ladislav mezi svými oblíbenými nejen pro svoji moudrost, rozhled, bodrost, humor, opravdovou radostnou víru, široké srdce... Otec Ladislav se tady na Kloboucku nesmazatelně zapsal. Ocenění bývalého starosty Ing. Koubka „klobouckým lvem“ si vážil, měl ho na stěně ve své knihovně...

Všechny vzkazy a pozdravy jsme rádi vyřizovali. Letos o Velikonočních naposledy. Nás dva s manželem už asi nepoznal, ale na kraslici, kterou jsem mu vložila do dlaně, se usmál a zavzpomínal na Klobouky: „Jéééé, takové uměla tetička trafikantka (Šebestová)!“...

P. Ladislav zemřel v nemocnici v Novém Městě ve výroční den svého svěcení - 5. července 2010. Dne 9. června jsme se s ním naposledy rozloučili v přeplněné bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve Žďáru nad Sázavou a poté na fryšovském hřbitově, kde byl podle svého přání pohřben.

P. Ladislav Simajchl se narodil 4. 6. 1922 v Horních Hamrech u Žďáru nad Sázavou. Jeho zvláštní jméno původně znělo Siebeneichel (česky – Sedmidubský). Neměl lehké dětství. Maminka dvakrát ovdověla. Její druhý manžel – byl Ladislavův tatínek. Když měl Ladislav tři roky, tatínek mu tragicky zahynul. Maminka se vdala potřetí a s třetím manželem vychovávala čtyři děti. P. Ladislav často říkal, že se u nich doma moc o náboženství nemluvalo, ale že se žilo.

Gymnázium studoval otec Ladislav v Brodě a už tam se rozhodl pro kněžství.

Říkal si:

“Když budu literátem, pisálků jsou hejna. Když doktorem, doktorů je dost. Advokátů je taky dostatek. Ale nikde nejsou vidět žádná hejna kněží,

kteří by učili lidi hezky žít, kteří by povzbuzovali k hledání, co je pravda, kteří by dokázali léčit všechna ta bolavá kolečka v mysli a srdci člověka. Lékařů těla je habaděj, ale kde jsou lékaři duše?”

Celá další cesta směřovala k naplnění tohoto cíle.

Maturoval v roce 1941, nastoupil do brněnského semináře, ale jen na rok. Potom byl nasazen do pracovního tábora v Rakousku, poblíž Mauthausenu, kde v těžkých podmínkách m.j. poznal i básníka Jana Skácela a vedl diskuze s francouzskými studenty bohosloví.

Po válce pokračoval P. Ladislav v přerušeném studiu teologie. Rád na toto období vzpomínal, velice si oblíbil P. Karla Skoupého, pozdějšího brněnského biskupa.

Dne 5. 7. 1948 byl P. Simajchl vysvěcen na kněze a nastoupil na své první působiště – Klobouky u Brna. Na jeho první cestu do Klobouk vzpomínal pan Rudolf Štěpánek. Byl to on, kdo ho v autobuse doprovázel a Klobouky mu představoval i jako místo, kde pracují skauti (ale jak dlouho? Byl rok 1948...).

V Kloboukách nejprve působil jako kaplan po boku P. Frýdka, který mu dal, jak otec říkal, dobrou školu...

P. Ladislav se proslavil i jako průkopník ekumenismu.

Jezdil po okolí na motorce s evangelickým farářem vyučovat náboženství. Motorka jednou otce Ladislava zradila, jeho život po těžké havárii visel na vlásku. Přežil klinickou smrt a po tomto prožitku P. Ladislav říkal, že se přestal bát smrti.

P. Simajchlovi Klobouky vděčí za obnovu kaple sv. Barbory. Pozval k restaurování novoříšské umělců - Jana Florianu a Otto Stritzka. Lavice byly z dílny pana Oldřicha Forejtníka. Otec Ladislav se pustil i do obnovy interiéru kostela sv. Vavřince. Tři oltáře byly poskládány z kupy úlomků z krásných barokních oltářních rámců, které prý páni soudruzi nechali utřhat z uměleckoprůmyslového muzea v Brně. Tyto rozbité součásti se do té doby válely po chodbách kunštátského zámku. P. Ladislav s brigádníky tyto trosky naložil na nákladní auta a odvezl na klobouckou sýpku a pak začala letitá práce na záchraně.

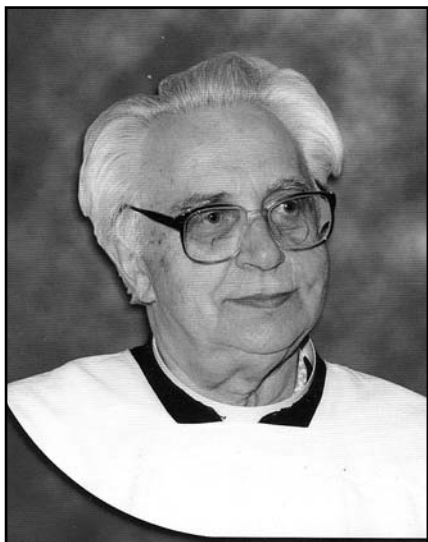
Dnes už nám jednoduchá výzdoba kostela připadá normální a vkusná, ale v té době s něčím hýbat nebylo vůbec jednoduché. Nadělal si P. Ladislav dost nepřátel, ne každý pochopil novou pokon-

rok 1949

rok 1964

čilní liturgii a nekonečné vysvětlování jej stálo určitě hodně energie.

V padesátých letech se P. Simajchl ujal rodiny vězněného básníka Václava Renče, která byla soudruhy vyhnána z domova. P. Simajchl vypráví, jak šla paní Renčová v Kloboukách hledat práci a všude se jí báli. Jediný, kdo ji vzal, byl ředitel zemědělské školy na praní prádla, protože tu práci nikdo nevydržel dělat.

V Kloboukách působil P. Simajchl do roku 1967, poté nastupuje v Brně - Králově Poli. Najednou se mohlo všechno, co dosud nešlo. Hlavně oslovovat mládež, konat rytmické mše (ty byly vyhlášeny po celém Brně). Vydával brožury, např. jeho „Láska pod lupou“ je dodnes bestsellerem.

O. Ladislav je také jedním z autorů nového jednotného kancionálu. V této jeho životní etapě mu byl nablízku Václav Renč. P. Simajchl si jej velmi vážil a viděl v něm světce.

Začátkem sedmdesátých let – v době normalizace po několika výsleších na StB byl P. Ladislav za „trest“ přeložen do nejvzdálenější farnosti od Brna na „moravskou Sibiř“ Panských Dubének. Panské Dubénky čítaly pár chalup a v kostele seděly dvě babičky. Ne však dlouho. Ladislavovi lidé opět brzy zaplnili lavice, někteří si kvůli němu dokonce i kupovali v okolí chalupy, aby mu byli blíž a v neděli uprostřed malé vsi stály až desítky aut (mezi nimi byla i řada známých umělců). Otec říkal, že má farnost „na kolečkách“.

Dalším „trestem“ byla Sibiř č. 2: Fryšava pod Zákovou horou. Ves, kde žádný farář dlouho nevydržel. P. Simajchl se nikdy nelitoval. Říkal, že nezáleželo na tom, kde je, ale JAK tam je...

Přečkal tam bezmála 30 zim, (zima tam trvá do května). Působil tam podobně jako obrozenečtí kněží - buditelé. Napsal bezpočet příruček, nejčastěji katecheticko - pedagogické, či psychologické. Dokonce sepsal i pověsti Fryšavy a okolí. Dokázal, že i Fryšava může mít své kroje a při kaž-

dé slavnosti je chasa předváděla...

V roce 1996 dokončil své stěžejní dílo, příznačně nazvané Cesta do Emauz. Taková cesta do Emauz s otcem Ladislavem. Vždyť i nám všem, kteří jsme ho znali a kterým bude moc chybět, vždy hořelo srdce, tak jako oněm učedníkům.

Po dopsání této knihy přežil P. Ladislav podruhé svou smrt. Podstoupil operaci nádoru hrtanu. Lékaři mu nedávali naději a jeho ovečky si jej podruhé vymodlili. Do poslední chvíle byl nablízku všem, kteří potřebovali jeho pomoc, jeho radu. Anebo přišli jen tak – na kafe.

P. Ladislav si představoval nebe spolu se sv. Terezičkou jako místo, kde nebudou studené tváře a také ani on tam nebudou moci nikoho zarmoutit... Věříme spolu s ním.

Marie Polášková

Použité materiály:

Vzpomínky (Mons.Lad. Simajchl a Petr Vrbacký), Fryšava 2002

Články Miloše Doležala - Perspektivy KT 1999 a 2010

Věštinu jeho brožurek je možné si objednat na www.fatym.cz

Zahrádkáři na Třebíčsku

V sobotu 14. srpna jsme zase po roce vyrazili na výlet, tentokrát na Třebíčsko. Na celkem malém prostoru v okruhu asi 30 km byla k vidění historie i současnost v blízkosti Dalešického přehrady.

Naši první zastávkou byla Jaderná elektrárna Dukovany. Volně přístupné informační centrum v těsném sousedství elektrárny nám poskytlo obsáhlé informace o problematice získávání energie z jádra. Prohlídka začala promítáním filmů a s erudovanými průvodci jsme strávili téměř 2 hodiny nad četnými modely reaktoru a celého rozsáhlého komplexu elektrárny. Pak už nás čekal oběd v restauraci U dubu v samém historickém jádru Třebíče na okraji židovského města. Restaurace je v historickém domě, který má i vlastní starou pekárnu, kterou využívá pro své potřeby. Posilněné obědem si nás vyzvedl průvodce kulturního centra v Třebíči, aby nás provedl historickým židovským ghettem, které se nachází v úzkém pásu podél řeky Jihlavy. Ocítli jsme se v trochu jiné době, domy bez zahrad, s množstvím křivolakých podchodů a uliček. Prohlídka začala u Přední synagogy přes rabinát a další domy a skončila prohlídkou Staré synagogy. Pan průvodce nám domluvil i prohlídku židovské rituální koupelie zvané mikve, která je ozdobou soukromé kavárny. V roce 2003 bylo ghetto zapsáno do seznamu světových památek Unesco. Spolu s ním i basilika sv. Prokopa, kterou jsme bohužel nemohli navštívit z důvodů konání svatebních obřadů. K vidění je zde i rozsáhlý židovský hřbitov a také trebičské náměstí, velmi rozsáhlé, snad druhé největší v ČR. Třebíč by si zasloužila určitě celý den, ale to už je pro individuální výlety. Pak jsme pokračovali do Jaroměřic nad Rokytnou. Zdejší zámek v centru malebného městečka s rozsáhlou zahradou a právě konaným festivalem Petera Dvorského nás taky překvapil, pohledka rozsáhlého komplexu obsahovala jen jeden prohlídkový okruh, k vidění jsou i další. Odpoledne nám příjemně uběhlo a odjeli jsme do nedalekých Hrotovic. Na náměstí u pamětní desky obětí tragédie z 8. května 1945 jsme si připomněli hrůzy 2. světové války. V tento den došlo tragickým omylem ke svržení několika bomb mezi místní občany a vojáky-osvoboditeli, při kterém na náměstí zahynulo 114 místních a 36 vojáků. Jistě tragédie hodná malé vzpomínky. Naše poslední kroky v tento den vedly do nedalekého Dalešického pivovaru. Prohlídka pivovarského muzea, kde se točil film Postřižiny byla krátká a hned po ní jsme zasedli na večeři do pivovarské restaurace, kde nám chutnalo hlavně černé pivo. Kde je pivo lepší než v pivovaru! Škoda jen, že se v pivovaru pivo nestáčí do lahví, a tak jsme našim blízkým doma nemohli přivést vzorek na ochutnávku. Myslím, že se nám den vydařil i díky klobouckému řidiči autobusu panu Lorencovi, který nás bezpečně dopravil zpátky. Snad jen malé zamyšlení nad názorem, který mi trochu pokazil náladu, že prý byl zájezd velmi drahý, že jednodenní zájezdy pořádané různými agenturami stojí stovku a ještě dostanou návštěvníci dárek. Myslím, že suma, kterou vybíráme od účastníků na částečné pokrytí nákladů na dopravu – mimochodem 8.500,- Kč faktura Borsu – je jen symbolická. Drahé jsou vstupy do objektů v majetku státu – zámky, muzea – od 50,- do 150,- Kč i více vždy za jeden prohlídkový okruh, někde jsou i 3 okruhy. Na druhou stranu musím pochválit všechny průvodce, kteří nám ten den poskytli mnoho nových informací. Závěrem – Třebíčsko stojí za to navštívit individuálně, spousta cyklostezek v okolí Dalešického přehrady by zaujala i mladé.

**Za Zahrádkáře
Hana Dršková**

Výstava „SPRÁVNÝ SMĚR“

NOVÉ KNIHY

Městská knihovna a MěVG v Kloboukách u Brna pořádaly od června 2010 v prostorách knihovny výstavu výtvarných prací studentů sexty. Uvedenou výstavu mohla shlédnout jak veřejnost, tak některé ročníky gymnázia a třídy ZŠ.

Autoři maleb moderního umění si připravili zajímavé povídky a seznámení s mistry a technikami jednotlivých děl. Dětem byla představena nejznámější jména autorů impresionistů, abstrakce, akční malby aj. Návštěvníci malovali barevným uhlíkem svůj vlastní portrét a také hlasovali pro nejzdařilejší malbu. Pozoruhodné bylo trojrozměrné výtvarné dílo nazvané Albert, které zdobilo knihovnu ve své životní velikosti a stalo se zajímavým zpestřením výstavy. Tuto techniku asambláže, vytvořenou ze sádky, si některé děti vyzkoušely i v praxi.

Věřím, že se všem zúčastněným v knihovně líbilo a jsem ráda za aktivní spolupráci ze strany klobouckého gymnázia, která stále pokračuje. Díky ní se zlepšuje možnost dalšího vzdělávání a zároveň představuje zajímavé zpestření pro návštěvníky knihovny.

Text a foto: Jana Prčíková

DĚTI A MLÁDEŽ:

Awdry, W.,
Baker, Darren,
Balák, Libor,
Beštáková, Eva,
Brezina, Thomas,
Cowell, Cressidy,
Čtvrtek, Václav,
Enterprises,
Disney Enterprises,
Disney Enterprises,
Disney Enterprises,
Disney Enterprises
Freund, Peter,
Goscinný, René,
Goscinný, René,
Hoňková, Iva,
Knaak, Richard A.,
Kocmanová, Ivana,
Lébllová, Jarmila,
McCall, Gerrie,
McCombie, Karen,
McCombie, Karen,
McCombie, Karen,
Mugford, Simon,
Němcová, Božena,
Rodda, Emily,
Shrader, Valerie,
Tetourová, Marie,
Weinlich, Robert,
Winklerová, Dana,
Ziegesar, Cecily

O mašince Tomášovi 10
Zábavná výuka angličtiny. Trapasy
Moje první kniha o pravěku
Malovánky do čítaneky
Tulení mládě Ronny
Jak vycvičit draka
Jak Cipísek chránil jelení studánku Disney
Dobrou noc, Dupíku
Hannah Montana - Udržíš tajemství?
High school musical. Kniha na rok 2010
Kuchařka Medvídků Pú
Laura a hádanka Stříbrné sfingy
Asterix a Latraviata
Asterix gladiátorem
Kouzelná zahrádka. Čarodějnická kniha
Den draka
Haló, děti, svět k vám letí!
Krákorčina abeceda
Monstra a jiná strašidla
Alice a -- Dóóóóó dobrá schůzka
Alice a -- Dóóóóó dobré vopruz
Šíleně nudný zapadákov
Základní bojová umění
Báchorky
Hora děsu. Deltora
Tvoříme z obrázků našich dětí
Velký rádce předškoláka
Sirkové hlavolamy
Další pohádky ze statku strýce Josefa
Nechci víc než všechno. Gossip Girl

DOSPĚLÍ:

Bradford Barbara T.,
Březinová, Anna,
Cartland, Barbara,
Clancy, Tom,
Cimický, Jan,
Colin, Didier,
Costantino, Maria,
Dashwoodová, C.,
Deaver, Jeffery,
Epping, Randy Ch.,
Evans, Nicholas,
Follett, Ken,
Franková, Zuzana,
Gerard, Cindy,
Harrisová, Lee,
Christie, Agatha,
Kačírková, Eva,
Kershaw, Alex,
Kratochvíl, Petr,
McBain, Ed,
McClure, Ken,
Nopová, Stanislava,
Patterson, James,
Pilcher, R.,
Plaids, Jean,
Rendellová, Ruth,
Řeháčková, Věra,
Small, Bertrice,
Smith, Wilbur,
Steel, Danielle,
Vandenberg, Philipp,
Viewegh, Michal,
Vondruška, Vlastimil,
Waller, John H.,

Tři týdny v Paříži
Královská láska
Splněné sny
Stínová hlídka
Usměvavý Buddha
Velká kniha vztahů v zrcadle zvěrokruhu
Koktejl
Vražedné dědictví
Kříže u cesty
Průvodce globální ekonomikou
Hranice zoufalství
Na věky věků
Tajná láska
Žádní zajatci
Vražda na Den díkůvzdání
Třináct záhad
Musíš mě zabít
Únik z hlubin
Velké dějiny země Koruny české. Architektura
Zemřela jako Sadie
Chameleon
Daiquirita
Sběratel polibků
Ve znamení blíženců
Válka královen
Bezejmenná oběť
Lásku zlatem nevyvážíš
Divoká růže
Kopí osudu
Borec
Caesar a Kleopatra
Povídky o mužích
Znamení rožmberské růže
Dáblův doktor

Kalendář kulturních akcí v Kloboukách

3. 10. 2010	160. výročí narození F. Císaře	evang. kostel, 14 hod.
5. - 7. 10. 2010	Týden knihoven	knihovna
26. 10. 2010	Broučkáda - lampionový průvod	ZŠ
4. 10. 2010	Zahájení kurzu keramiky pro dospělé	KIC, 15, 30 hod.
17. 10. 2010	Koncert Hradišťan	evang. kostel, 18 hod.
20. 11. 2010	Dobročinná aukce Betléma	Hustopeče, hotel Centro
20. 11. 2010	Babské hody	sokolovna
27. 11. 2010	7. ročník mariášového turnaje IMOC CUP	sokolovna
28. 11. 2010	Adventní koncert Petra M. Lutky	katolický kostel, 16 hod.
3. 12. 2010	Mikulášský koncert ZUŠ	KIC, 18 hod.
5. 12. 2010	Mikulášská diskotéka	sokolovna
9. 12. 2010	Vánoční besídka mateřské školy	sokolovna
12. 12. 2010	20. výročí otevření Betléma - celodenní akce	ev. kostel, Betlém
12. 12. 2010	Vánoční koncert Česká barokní hudba	evang. kostel, 17 hodin
19. 12. 2010	Vánoční koncert smíšeného pěveckého sboru	sokolovna 16 hod
25. 12. 2010	Koncert pěveckého sboru ČCE Izmael + varhany	evang. kostel
26. 12. 2010	Štěpánská zábava	sokolovna

Kulturní akce na kulturní památce Kovárna v Těšanech

říjen 2010	Francouzi na kovárně - pěvecké a hudební vystoupení
27. a 28. 11. 2010	výstava betlémů

Kulturní akce v Krumvíři

28.11.	Rozsvěcení vánočního stromu s lidovým jarmarkem, pečenými kaštany a medovinou
5.12.	Adventní koncert ZŠ
12.12.	Adventní koncert v kostele sv. Bartoloměje (cimbál, žestě, poezie a zpěv)
prosinec	Charitativní koncert s Mladou muzikou ze Šardic. Termín upřesněn
	Po dobu Adventu až do Tří králů výstava hraček a starých vánočních stromčků na OÚ

— placená inzerce —

VOLTE SVÉHO ŠÉFREDAKTORA

Obracím se na Vás mí čtenáři „Větráku“.

Máte-li pocit, že jsem za uplynulé čtyři roky při vedení redakce zpravodaje Větrný mlýn odvedl kus dobré práce,

máte-li pocit, že bych kus dobré práce odvedl i v městském zastupitelstvu, dejte mi svůj hlas v nadcházejících volbách do Zastupitelstva města Klobouky u Brna.

Děkuji

Váš zodpovědný redaktor a fotograf

Ing. Jaroslav Pavlík

č. 2 na kandidátce za Občanskou demokratickou stranu

Kloboučtí “Sršni” hostili brněnskou Kometu

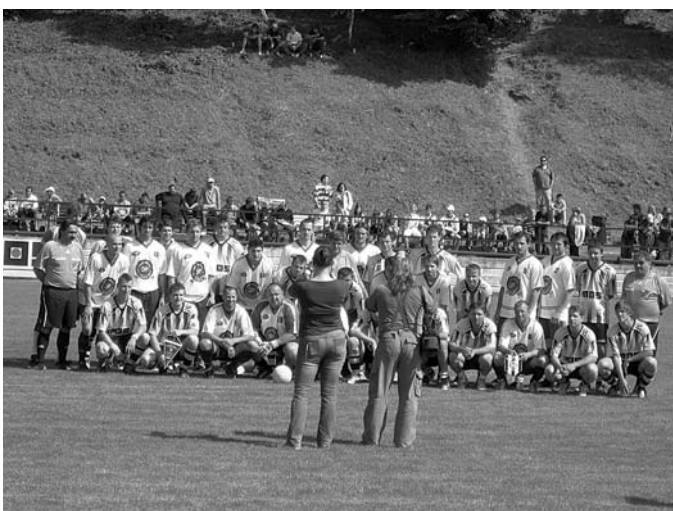
V rámci letošních oslav 90 let fotbalu v Kloboukách a 110 let od založení klobouckého Sokola se v sobotu 19. června 2010 sehrál na hřišti v Hájků významný zápas hokejistů Komety Brno a klobouckých “Sršňů”. Ještě před zápasem vystoupil v krátkém programu stylově žlutočerně oblečený tým skupiny Dezorient a také po celý zápas povzbuzoval za brankou naše hráče. Po té nastoupila a byla představena obě mužstva. Po úvodní brance hostů následovaly úspěšné akce našich hráčů a stav 3:1 zvedal z laviček povzbuzující diváky. Závěrečné vyrovnání stavu utkání na 3:3 bylo velmi taktické a přispělo ke spokojenosti zejména domácích.

Po skončení zápasu ještě dlouho nemohli hosté z Komety Brno opustit hřiště, kde v zajetí fanoušků udělovali autogramy. Atmosféra a množství diváků, kteří byli na hřišti, dávalo tušit, že ukončením zápasu příjemné a vydařené odpoledne zdaleka nekončí. Stánky s občerstvením, kuřaty a jinými pochutinami pro děti i dospělé lákaly k delšímu posezení, zvláště, když i počasí přálo. A tak mnozí setrvali až do večerního posezení a tance s country skupinou. Vyvrcholení celé úspěšné akce nastalo ve 23 hodin obrovským ohňostrojem.

Poděkování patří především panu Jaroslavu Prčíkovi za úspěšnou organizaci, panu Oldřichu Šterclovi za organizaci a sponzorování a paní Renatě Pilařové za skvělé moderování celé akce. A samozřejmě fotbalistům i všem divákům, kterých podle odhadu mohlo být kolem tisícovky a kteří dokázali vytvořit neopakovatelnou atmosféru.

text, foto D. Bobková

Příroda Kloboucka

Oblast Kloboucka, Klobouky samotné nevyjímaje, je známa především pro své historické památky, bohatý kulturní život, udržování folkloru a samozřejmě i vinařství. Jen málo obyvatel našeho krásného kraje si však je vědomo významných přírodních hodnot Kloboucka.

Klobouky leží v rozvolněné krajině se slunnými vinohrady, sady, poli a listnatými lesy. Biogeograficky spadají do tzv. panonské oblasti, která je typická teplomilnými doubravami a panonskými dubohabřinami. Místy je dokonce možné se setkat s pozůstatky stepních rostlinných i živočišných společenstev.

Právě světlé listnaté lesy Kloboucka s okrajovými remízky a světlinami jsou velmi vhodným místem pro život velkého množství rostlinných i živočišných druhů. Z bezobratlých živočichů můžeme jmenovat například dle vyhlášky 395/1992 Sb. ohroženého roháče obecného, několik ohrožených druhů střevlíků, tesaříků, silně ubývající chrousty obecné a mnoho druhů motýlů. Ze skupiny obratlovců se na okrajích lesů pravidelně setkáváme se slepýši, na lesních cestách s užovkami a po dešti s velkým množstvím obojživelníků. Výrazně zastoupenou skupinou jsou také ptáci.

Poměrně běžně můžeme narazit na žlunu a strakapoudy, výjimečně i na datla a na světlých pasekách často slyšíme flétnový zpěv žluv hajních či vrkání holubů hřivnáčů. A to vůbec nemluvíme o množství kalousů, puštíků či o pravidelně se vyskytujících výrazech.

Roháč obecný

Zdejší lesy jsou značně bohaté také mykologicky a na své si při troše štěstí přijde i milovník botaniky. Například nález silně ohrožené orchideje zvané střevíčník pantoflíček či stejně vzácného vstavače nachového v plném květu jistě patří mezi ty nejkrásnější zážitky, jaké si z místních lesů můžeme odnést.

Opustíme-li lesy a zavítáme do otevřené krajiny, uvidíme rozlehlá pole, ovocné sady rozkládající se na terasách a na neposledním místě i vinice. Teprve při bližším zkoumání zjistíme, že i tyto zemědělsky hojně využívané části našeho kraje mají zvědavému milovníkovi přírody mnoho co nabídnout: po jižních svazích vinic se vesele prohání kriticky ohrožené ještětky zelené a kudlanky nábožné známé

Autorka článku je studentkou systematické zoologie a ekologie na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity. Účastní se mnoha výzkumných projektů v oblasti ornitologie a je aktivně zapojena do celorepublikového mapování obojživelníků a plazů. Ve volném čase se věnuje folklóru, kultuře a obnově tradic v Bohumilicích.

zejména z Pálavy, velmi pozorný pozorovatel se pak může dočkat i užovky hladké svým vzhledem silně připomínající zmiji obecnou. Ve starých ovocných sadech můžeme pro změnu narazit na nápadného dudka, dravé tuhyky i poměrně nenápadné, přesto pestré bramborníčky.

I nad poli a mokřady Kloboucka je možné pozorovat několik skutečně vzácných druhů ptáků. Nejnápadnější jsou druhy spadající do skupiny dravců: pozo-

Hnízdo čejky chocholaté

rování zde byli luňáci, rarozi velcí a dokonce i orel mořský. Samotné mokřady jsou pak hodnotné jednak jakožto hnízdiště

Srncí zvěř

různých druhů ptáků, dravci motáky počítají, přes mnoho druhů ptáků brodivých a vrubozobých až ke žlutým konipasům lučným, a jednak jakožto důležité biotopy sloužící nejen k životu, ale zejména k rozmnožování obojživelníků. Právě na skupinu obojživelníků je náš kraj dokonce ještě bohatší, než si až donedávna myslela většina odborníků. Především na jaře můžeme narazit na čolky obecné, několik druhů skokanů, rosničky všech barev, ropuchu obecnou i zelenou, na jedovaté kuřky a podobně. Sečteno a podtrženo, ze 13 druhů žab žijících v ČR jich jen na Kloboucku najdeme 8, což je poměrně vysoké číslo.

Ropucha obecná

Kloboucko je krásné vždy a všude. Ať již pozorujeme rozkvetlou stráň plnou žlutých květů hlaváčků jarních nad potokem s bobří hrází, posloucháme letní koncerty skokanů skřehotavých u rybníka, zatímco nad hladinou loví netopýři hmyz či pozorujeme podzemní „křečkování“ zásob na zimu veverek a křečků. A v zimě, kdy věříme, že příroda odpočívá a sbírá síly k dalšímu úžasnému představení života k nám přiletí vzácní hosté ze severu v podobě pestrých a švitořivých brkoslavů, drobných pěnkav jíkavců či hýlů, kteří nás na krmítku za slunečnicová semínka obdaří minutami svého krásného melancholického zpěvu.

Příroda našeho kraje nám toho mnoho nabízí. Je jen na nás, jestli se naučíme ji vnímat, poznávat a respektovat. Pakliže ano, atraktivita místní přírody nám může výrazně usnadnit úsilí věnované propagaci Kloboucka. Budováním studijních ploch, ochranou doupných stromů a obnovou starých tůň dostaneme biologicky velmi hodnotná místa, která po doplnění informačních tabulí poslouží k větší informovanosti i potěše oka nejen místních, ale i mnoha turistů.

Text a foto: Marie Adámková

KABELOVÁ TELEVIZE CZ

Společnost KABELOVÁ TELEVIZE CZ Vás informuje, že:

1. Od 1.9.2010 budou **úřední hodiny každou sudou středu od 17.00 do 18.30** hod. v budově SOŠ (vedle vchodu) Nám. Míru, Klobouky u Brna.
Kontaktní osoba p. Janoušková Jarmila, tel. 603 442 089.
2. jsou k dispozici **poslední dotované set top boxy** DVB-C Technisat
- pro příjem digitálního vysílání po kabelové televizi
3. nabízí internetové služby Tarif **STANDARD**, u kterého bude za stávající cenu od 1.9. 2010 navýšena rychlost do **10 Mbit/s**
4. od 1.zář 2010 bude v nabídce nová služba **IP telefonie a videotelefonie**

AKCE * 1.9. - 31.10. * TEST INTERNETu

5. od 1. září do 31. října 2010 bude probíhat **AKCE** - TEST INTERNETu

Testování INTERNETu **ZDARMA** - platí pro nové zákazníky.

Vyzkoušejte si internet po kabelové televizi.

Porovnejte si svoje stávající připojení s internetem po kabelové televizi.

Zřizovací poplatek pro test - **ZDARMA!!!**

Dva měsíce testovacího provozu - **ZDARMA!!!**

Objem přenesených dat pro testování ve výši **100 GB/měs.** - **ZDARMA!!!**

Uzavření smlouvy na dvouměsíční testovací období **bez finančního plnění.**

Uzavření řádné smlouvy na následující období **není podmínkou!!!**

Vše pro Vás **bez rizika**, nezávazně, svobodně a volně.

KABELOVÁ TELEVIZE CZ s.r.o.
duchackova@ktct.cz

MÁME MEDAILE Z EVROPY!!!

Ve dnech 27. – 29. 8. 2010 se konalo již VII. Mistrovství Evropy v mažoretkovém sportu, jehož pořadatelem jsme se jako první z českých skupin staly my – mažoretky a roztleskávačky občanského sdružení Kalimero, Vyškov – Těšany.

Mezinárodní asociace IMA zaznamenala rekordní účast, do Vyškova se sjelo neuvěřitelných tři a půl tisíce mažoretek z deseti evropských zemí. Nový sportovní stadion Za Parkem doslova praskal ve švech, o skvělé atmosféře svědčil neustávající potlesk a povzbuzování akterek z tribun. Jen počasi si z nás tropilo žerty, několikrát jsme se musely stěhovat na nedaleký zimní stadion a zase zpátky, což nebylo pro organizaci příjemné. Nicméně v nejdůležitějších chvílích si ale obloha přeci jenom dala říct. V sobotu odpoledne na slavnostním defilé, které zahájilo šampionát, nedělním hlavním programem a na závěrečném ceremoniálu nechybělo sluníčko.

Soutěžilo se ve třech věkových kategoriích, tedy kadetky, juniorky, seniorky, a několika disciplínách. V sóloformacích – sólo, duo-trio a mini (4-7 děvčat), a ve

skupinách (8-25 mažoretek). Vypsáno bylo soupeření Baton, Pom-Pom, Mix a Show Majorettes. Na vysvětlenou popořadě s hůlkami, s třásněmi, s oběma současně a ve volné kategorii, v níž se objevily šátky, vlaječky, kostýmy, přestrojení a další různé rekvizity.

A jak jsme dopadly? Hned v pátek se dařilo těšanské části týmu, když Mix sedmi kadetek vybojoval skvělou bronzovou medaili, k tomu dvě z nich přidaly ještě čtvrté místo v téže kategorii v disciplíně duo a na závěr trojnásobná mistryně Evropy v kadetkách, sólistka Venda Kubíčková přidala parádní čtvrté místo ve své nové juniorské kategorii. Vyškovské Mixy získaly páté a sedmé místo. Juniorskému Mixu se také dařilo, v konkurenci šestnácti družstev se umístil na vynikajícím šestém místě. V disciplíně Show Majorettes, která byla vyvrcholením sobotního večera, jsme

měly tři želízka v ohni, z toho hned dvě opět v nejmladší kategorii. Skladby Mlynářů a Maxipes Fík obsadily šesté a sedmé místo, juniorky se sestavou s názvem Vesmírný sen skončily opět těsně pod stupni vítězů, tedy na čtvrtém místě.

Nejúspěšnějším dnem se pro nás stala podle předpokladu neděle, v třásních jsme si totiž hodně věřily, hlavně v kadetkách, a očekávání byla opravdu ta největší. Holky zacvičily sestavy opravdu úžasné a naprosto zaslouženě stály na bednách vítězů. Juniorky získaly v nejtěžší kategorii s nejvyšším počtem celkem 17 skupin bronzovou medaili a kadetky stříbrnou. Děvčatům děkujeme a blahopřejeme! Je to opravdu velký úspěch!

Nutno však dodat, že nejenom nám se dařilo. České reprezentantky z různých špičkových klubů dlouhodobě konkurenci z ostatních zemí převyšují a potvrdily to i tentokrát. Připsaly si drtivou většinu vítězství, nejvíce kluby Prezioso Sokol Blatná a Pohybové studio Lenky Bachové z Jeseníku. První převážně v hůlce, druhý zase v třásních.

Dnes jsem velmi ráda, že jsme přešly pod Kalimero, jde vidět, že to byl krok správným směrem, výsledky mluví za vše. Ty, které šly se mnou do toho a překonaly všechny překážky, mají dnes na krku medaile. Jsou to Aneta Vašulková, Míša Sedláková a Deniska Křížová. Děvčatům děkuji za odvahu a vytrvalost a jejich rodičům za obětavost a podporu.

Děkuji ale především kloboucké sokolské jednotě, jmenovitě panu Pavlu Volkovi a celému výboru jednoty za to, že nás jako oddíl roztleskávaček Angels od našeho vzniku vždy nejvíce podporovali jak finančně, tak morálně, kdykoli a v čemkoli, co jsme dělaly. Za to jsem nesmírně vděčná!

Bc. Barbora Nečasová

Detektivní tábor v Zubří 2010

pokračování na str. 26 ►►

Po předchozích letech v Jemnici jsme přesídlili náš tábor k Zubří u Nového Města na Moravě. Na změnu si nemůžeme stěžovat. Příroda okolo Zubří je nádherná, navíc oproti minulosti skromnější podmínky (např. používání ešusů) napomohly k tomu, že jsme k ní měli blíže. Bydleli jsme ve stanech s dřevěnou podsadou. K dispozici jsme měli srub, v němž byla jídelna využitelná i na hry v nepříznivém počasí, což se našťastí mockrát nestalo. Naopak nám čtrnáct dní počasí přálo, a tak jsme se chodili často osvěžovat do nedalekého zuberského rybníka.

Do nového prostředí se vydalo včetně vedoucích, kuchařek a zdravotníka přes padesát účastníků. Děti jako obvykle byly rozděleny do oddílů od nejmenších po největší. Letos se vytvořily čtyři a to jmenovitě: G-Force, CI5 – profesionální slépy, Komáři a Smradi.

Zuberský tábor, jak už bylo avizováno dopředu, se proměnil na shluk plný detektivů – dětí. Zatímco děti vyšetřovaly, vedoucí a instruktoři se vžili do role podezřelých. Příběh začal nalezením obrysu mrtvoly a následně uvedla děti do zapeklitého případu „místní“ drbna. Mrtvola patřila nejbohatšímu občanovi Zubří, který si kvůli své minulosti a povaze nadělal řadu nepřátel. Všichni měli motiv, od zahradníka po vlastního i nevlastního syna. Každý den proběhl výslech jednoho podezřelého (pomocí scénky), a tak se postupně případ rozvíjel. Aby si mladí detektivové mohli pořádně srovnat myšlenky, vycházel nepravidelný „deník“ Zubří Times, který všechno táborové dění shrnoval. Nejdůležitější pomůckou

pro rozluštění hádanky kdo je vrah, byly pro detektivy indicie, které získávaly oddíly při celotáborových hrách. Nakonec se detektivům vrahy podařilo odhalit, za což byli odměněni sladkostmi a dárky. Zajímavé je, že oba pachatele označil jen nejmladší oddíl, starší oddíly odhalily jen jednoho. Jako správní detektivové se děti učily luštit různé šifry a symboly, zajišťovat stopy a mnoho dalších užitečných dovedností a znalostí.

Kromě celotáborových a oddílových her měly děti k dispozici také fotbalové branky, volejbalovou síť nebo ping-pongový stůl.

Ovšem nejen hry patří do táborového programu, pod dohledem vedoucích

se děti učily pracovat s pilou a sekerou, poskytnout první pomoc a podobně. Také musely přispět táborovými pracemi jako například pomoci kuchařkám umýt nádobí, nachystat dřevo pod kotel nebo dovést pitnou vodu.

Jelikož jsme v Zubří pobývali poprvé, museli jsme objevovat krajinu okolo, zorientovat se v mapě a stanovit si záchytné body. Podnikli jsme po oddílech také několik výletů do Nového Města na Moravě nebo do blízké vesnice Pohledec. Po pár dnech jsme se cítili na táboře jako doma a znali všechny cesty.

Děti nebyly ochuzeny ani o klasické noční hry a spaní pod širákem. Tábor nabral závratné tempo a když jsme

odjížděli, tak mnoho účastníků letošního detektivního tábora nemohlo dojít na to, jaktože je čtrnáct dní tak krátká doba.

Tábor se vydařil se vším všudy a budeme se těšit znovu příští rok na stejném místě, ve stejný termín. Děkujeme za podporu všem sponzorům, dětem a hlavně rodičům.

Již se plánuje táborový program na příští rok, opět v Zubří od 1. do 14. července 2011. Cena stále zůstane 3.000,- Kč, navíc kdo zaplatí do konce února 2011, dostane slevu 500,- Kč.

**Text: Jirka Šerhák
Foto: Účastníci tábora Zubří**

Blažkov 2010

K léto v evangelickém sboru neodmyslitelně patří dva týdenní rodinné pobyty ve středisku Blažkov na Vysočině. Na první běh odjeli přihlášení účastníci v sobotu 24. července a následující sobotu je vystřídal druhý běh pod vedením faráře Jiřího Grubera.

V prvním týdnu si pan farář Korpa připravil pro děti celotáborovou hru na středověk, z kluků se alespoň na jeden týden stali rytíři a z děvčat dámy. V blízkosti chatky vznikly čtyři středověké pevnosti, které si rytíři i dámy museli chránit,

na louce se odbyvaly rytířské turnaje, lesem vedly středověké cesty, na nichž pocestní plnili úkoly. Největším důkazem odvahy bylo slaňování skály. I když počasí nebylo nejpriznivější, nám to nevadilo. V prostorné jídelně se vyráběly šperky z ovčího rouna, malovalo se barvami na sklo nebo se tiskla trička.

Týden opět rychle utekl a nastalo balení a loučení s vědomím, že rok opět uteče jako voda a my se zde zase sejdem.

Text, foto: Dana Bobková

Ladislav Kulíšek vypráví ...

- rodák z Krumvíře, veterinární lékař žijící ve Znojmě

Je to neuvěřitelně vzdálená doba. Přesto mi čím dál, tím častěji tyto roky prožité na měšťance v Kloboukách vyvolávají milé vzpomínky, ke kterým se rád vracím.

Připomínám si ten čas, jakoby tomu bylo včera. Vybavuji si jednotlivá jména

všech beztravně vtoukat. V té době řediteloval pan Holásek. Byl to takový menší přísný pán při těle. My jsme se ho asi báli pro jeho vážný výraz. Neučil mne a já tomu byl moc rád. Němčinu u nás měla neméně přísná paní učitelka Vrzalová. Naučila. Rád na ni vzpomínám. Dodnes

ka vzpomínám nejraději, proto se o něm zmiňuji naposled. On to s námi žáčky vždy uměl. Měli jsme ho za to všichni moc rádi. Tím co nás učil zároveň vychovával. Připomenou jedno jeho rčení: "Říci, že pivo je tekutý chléb, je největší urážkou chleba." Závěrem něco o našem školníkově panu Jakubcovi. Víte, to bylo tak. My jako přespolní žáci jsme o polední přestávce bloumali u kaple pak kolem "skal-ky" v pískovně a jedli, co nám maminka sebou zabalila. Někteří spolužáci si však již tehdy kupovali k chlebu játrovou paš-liku, kterou za jednu korunu prodával pan Racek. Pamatuji si dodnes na tento věhlasný krám s korpulentní dámou, které jsme říkali slečna. Snad jsem do tohoto obchodu chodil denně obdivovat množství tak rozličného sortimentu a svéráznost jeho prodeje. Pro většinu z nás však byla polední přestávka spojena s představou dobré chuti fazolové polévky. Vařili ji pro nás hladové u Jakubců doma každý den velký kotel. Podmínkou bylo přijít s vlastní lžící a hrnkem. Platilo se z ruky do ruky a to za jednu pořádnou naběračku dvacet haléřů. Vždycky byla moc dobrá a nejenže chutnala, ale i zahřála. Dodnes jsem nevypátral, zda se do této hodnoty kuchař finančně vešel, nebo nám nějakou částku neznámá komise připlácela.

Vzpomínka na měšťanskou školu v Kloboukách u Brna po 60 letech

našich učitelů. Dlouho jsem si nemohl vzpomenout na jméno pana školníka. Ale teď už to vím. Jmenoval se pan Jakubec a pomáhala mu paní se synem. Myslíte, že to není důležité? Pro nás děti dojíždějící na kolech, ale většinou chodících pěšky z Krumvíře, Morkůvek, Bohumilic a jiných vesnic do Klobouk, to nebyl jenom tak obyčejný školník. To vysvětlím později.

A nyní k těm jménům, která mi utkvěla v paměti pro zásluhy, jimiž tito naši učitelé přispěli k naší výchově a vzdělání. I když dnes vyslovuji s pietou jména obou vzácných osobností, pánů učitelů Pacáka a Kukse, poznal jsem jako žáček pouze toho prvního. Pan učitel Pacák byl vzácný člověk, při učení přísný a důsledný. Uměl ty počty do našich hla-

umím vyjmenovat německy všech sedm zvláštních sloves. Pečovala o jeho přísné psaní slovíček a jejich pravidelné opakování. S paní učitelkou Pašovou jsme si také neužili moc radosti. Tehdy byla ještě svobodná, hezká a nám klukům se i líbila. Nadržovala chytrým žákům. Dodnes si pamatuji, že Šebesta z Bohumilic mohl jednou odejít dříve domů, než my ostatní. Pan učitel Gros měl kreslení a pověstný kabinet. Říkali jsme mu „trulant“, jak on nás v rozčilení nazýval a hrozil, že si nás pozve do kabinetu. Jinak byl moc hodný a uměl. Pan učitel Ošmera mne sice neučil, ale jednou suploval v němčině. Z té jediné hodiny si na celý život pamatuji jak v němčině odpovědět na otázku používanou při setkání dvou lidí: "Jak se Ti daří?" "Děkuji daří se mi dobře!" Na pana učitele Boč-

JAK SE KOBYLKA FRÍDA

dočkala vojny až po válce

Bylo to v době Protektorátu, kdy lístkový systém omezoval nákupy potravin, oděvů, mýdla, alkoholu, tabákových výrobků, bot i ovoce. U potravin vyráběných zemědělci byly předepisovány povinné dodávky základních surovin. Mezi ně patřilo i cenné, nenahraditelné mléko. Plnotučné, chutné a voňavé od kraviček našich zemědělců z celé vesnice. Výrobu mléka ve velkém zajišťoval tehdy státní statek ROVINKY. Tento dvůr zaměstnával po dlouhá léta v rostlinné a živočišné výrobě desítky krumvířských občanů. Říkalo se jim mezi lidmi vznešeně „naši dvořané“. Dnes jsou již všechny objekty statku definitivně zrušeny. Rovinky neexistují. Mé vyprávění bude však jen o mléku, nadojeném denně od soukromých kraviček zemědělců. Přesné počty chovatelů dojníc z té doby neznám. Určitě se jednalo o desítky hospodářství. Jejich celková denní produkce dávala slušný počet litrů mléka. Jeho další využití a zpracování bylo nutno zajistit. Nejbližší Fučíkova průmyslová mlékárna byla až v Brně. Svozná auta na mléko s cisternami nejezdila. Hospodyňky však denně po večerním dojení odnášely všechno mléko do místní sběrný. Tam po změření, zapsání a vychlazení mléka studniční vodou se plnilo do těžkých železných konví k dalšímu transportu. Povinností bylo celé toto množství poslat co nejrychleji vlakem do brněnské mlékárny. Stojí za připomenutí, že první místní sběrna byla ve sklepech sokolovny s obtížnými schody a malým prostorem. Léta ji vedl ochotný pan Hučík. Ten na každé ráno připravil zásilku k odvozu na pátý vlak. Otázka jak dopravit takový náklad na nádraží, vzdálené dobrý kilometr od sběrný byla vyřešena následovně. Němci odváděli pro válečné účely na svodech zdravé, mladé koně. Tatínek měl v té době pěknou grošovanou kobytku Frídu a tuze se o ni bál. Bylo mu však obecním úřadem nabídnuto také rozhodnutí. Ponechají mu koně, když podepíše dohodu o smluvním odvozu konví s mlékem na nádraží. Bylo to náročná povinnost vyjíždět za každého počasí s těžkým, choulostivým nákladem na obyčejném

selském voze. Musím při této vzpomínce pochválit zásluhu Ladislava Koloucha, který tuto činnost perfektně a spolehlivě zajišťoval.

Všechno trápení ukončil konec války. Ruským vojákům se naše kobyłka také moc líbila. Nešlo to odmítnout! Loučili jsme se tentokrát s Frídou se slzami v očích. Dali nám za ni výměnou mladého koně, Sylvu. Tatínek ji naučil tahat. Byla hodná a pracovitá. Ale na Frídu jsme všichni dlouho a rádi vzpomínali.

Ladislav Kulíšek

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Blahopřejeme občanům, kteří od 8. 6. do 30. 9. 2010
oslavili životní jubileum

70 let	24. 6. 15. 9.	Jana Slováková, Polní Marie Vlčková, Příhon
75 let	14. 8. 22. 8. 22. 9.	Josef Hradský, Lomená Josef Vajčner, Nádražní Jarmila Nekvapilová, Císařova
80 let	10. 7. 24. 7. 20. 9.	Zdenka Kmentová, Polní Štefan Duriš, Nádražní Václav Poslušný, Nádražní
85 let	5. 8. 11. 8. 19. 9. 21. 9.	Jarmila Petrášová, Horní Jiří Stražil, Dlouhá Marie Osolobě, Jiráskova Jaroslav Kmenta, Polní
90 let	8. 9.	Josef Novotný, Dlouhá
92 let	1. 9.	Vladimír Kratochvíl, Jiráskova

Blahopřejeme rodičům a vítáme děti

Alex Solin, Martinice
Václav Němeček, nám. Míru
Kamila Krbušková, Masarykova
Vojtěch Malík, Příční
Eva Pilátová, Starohorská
Václav Řihák, Krajní
Lukáš Fučík, Starohorská
Pavel Koubek, U Kaple
Edita Adámková, Dlouhá
Štěpán Richter, Císařova
Dan Effenberger, Kašnická

Navždy nás opustili

Vojtěch Malý, Dlouhá
Alois Navrátil, Bohumilice
Milada Pavlíková, Zahradní
Ing. Bohumil Fiala, Příhon
Jan Skácelík, Úzká
Jan Horák, Nádražní
Václav Halámka, Bohumilice
Božena Kalvodová, Krajní

Tiráž: Větrný mlýn č. 3/2010, Občasník občanů klobouckého regionu. Vychází 4x ročně. Vydává Město Klobouky u Brna. Registrováno MK ČR E 11 783. Identif. č. vydavatele 00283258. Odpovědný redaktor Ing. Jaroslav Pavlík. Členové redakční rady: Dana Bobková, Petra Hroudná, Mgr. Marcela Pucholdtová, Ing. Eva Šerhánková, Marie Vlčková. Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit. Neprošlo jazykovou úpravou. Vyšlo dne 7. října 2010, nákladem 550 výtisků, cena 15,- Kč. **Uzávěrka příštího čísla 22. listopadu 2010.** Příspěvky do časopisu e-mailem na adresu: VetrnyMlyn@email.cz, nebo na CD, disketě či jiném elektronickém nosiči, v libovolném textovém editoru, případně i na papíře. Fotky nejlépe v elektronické podobě a nebo klasické fotografie. Sazba GRAWEB, s.r.o., Janáčkova 4, 693 01 Hustopeče u Brna, tel. 519 414 407, 408, mobil: 608 410 296, e-mail: konecny@graweb.com.